Nr. 151. Piątek, 5 Lipca 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmana l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88

Prenumerata

zamiejscowa: rocznie . . . . 32 K, | ćwierćrocznie 8 K — h, półrocznie . . . 16 K, | miesięcznie 2 K 70 h, || miejscowa: rocznie . . . 24 K, | ćwierćrocznie . . . 6 K, półrocznie . . 12 K, | miesięcznie . . . 2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

W miejscu:

półrocznie (od 1 lipca do 31 grudnia) . . . . . . 12 *K*
ćwierćrocznie (od 1 lipca do 30 września) . . . . . 6 *K*
miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) . . . . 2 *K*

Zamiejscowa;

półrocznie . . . . . 16 *K* — *h*
ćwierćrocznie . . . . 8 *K* — *h*
miesięcznie . . . . . 2 *K* 70 *h*

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca) otrzymają „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ćwierćroczni . . 1 *K* 50 *h*
miesięczni . . — *K* 60 *h*

„Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie . . . . . 8 *K*
półrocznie . . . . 4 *K*
ćwierćrocznie . . . 2 *K*

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem Odręcznem z dnia 26 czerwca b. r. nadać najmiłościwiej szefowi sekcyi w c. i k. wspólnej Najwyższej Izbie obrachunkowej, dr. Józefowi Zavadilowi, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

P. Minister skarbu nadał koncypientowi prokuratoryi skarbu, dr. Eugeniuszowi Dziurzyńskiemu, prowizorycznie posadę koncypisty prokuratoryi skarbu.

W etacie magazynów sprzedaży tytoniu zamianowany został asystentem, ogniomistrz Juda Schipper w Wadowicach.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 4 lipca.

Rada państwa.

Z Izby panów.

Izba panów zebrała się wczoraj po południu na posiedzenie.

Prezydent ks. Windisch-Graetz poświęcił gorące wspomnienie ś. p. Ministrowi Bráfowi.

Następnie przystąpiła Izba do dyskusyi nad prowizoryum budżetowem.

Zagaił rozprawy referent Plener, krytykując lekkie traktowanie budżetu ze strony Izby posłów, która już od dłuższego szeregu lat nie załatwia normalnego budżetu. Z tego powodu cierpi gospodarka państwowa.

Następnie omawiał referent sprawę kredytu państwowego.

Radca Dworu Goll ubolewał z powodu, że sprawa Uniwersytetu włoskiego nie jest załatwiona i domagał się utworzenia drugiego Uniwersytetu czeskiego. Mowca prosił P. Ministra oświaty, aby żywo interesował się problemem słowiańskich wyższych zakładów naukowych.

Dr. Vuković wykazywał konieczność wzmocnienia marynarki wojennej, reform gospodarczych w Dalmacyi, uznania przez Austryę studyów odbywanych na Uniwersytecie zagrzebskim, połączenia kolejowego z Bośnią. Wkońcu omawiał obszernie stosunki panujące w Chorwacyi.

Dr. Horbaczewski wyłuszczył w bardzo obszernem przemówieniu sprawę Uniwersytetu ruskiego we Lwowie i przytaczał postanowienia ustawowe, które są dane dla utworzenia tego Uniwersytetu we Lwowie. Stan — mówił — jest tego rodzaju, że dalsze współżycie studentów polskich z ruskimi jest niemożliwe. Nie pozostaje więc w tym wypadku nic innego, jak tylko to, co swego czasu zrobiono w Pradze: podzielić Uniwersytet we Lwowie, względnie utworzyć Uniwersytet ruski. Zdaniem mowcy nie idzie tu o założenie nowej instytucyi, tylko o przeprowadzenie istniejącego od r. 1871 stanu rzeczy. Mowcy nie wydaje się słusznem twierdzenie, jakoby siedziba Uniwersytetu ruskiego miała być dopiero w drodze uchwały parlamentarnej ustanowiona. Przez postanowienie dla Uniwersytetu innej siedziby jak we Lwowie, pozbawiałoby się Uniwersytet — mniema dr. Horbaczewski — możliwości bytu, tylko więc Lwów, jako ognisko kultury ruskiej może wchodzić w rachubę. Wyszukiwanie związku między obstrukcyą w Sejmie a Uniwersytetem ruskim, uważa mowca za niesłuszne i sądzi, że tak, jak w Czechach, również w Galicyi znajdzie się jakiś anioł pokoju, który z żelazną konsekwencyą, energią, poświęceniem się, przy utrzymaniu całej objektywności doprowadzi do skutku wielkie dzieło pokoju. Do życzenia, aby wielkie dzieło pokoju w Czechach doszło jak najrychlej do skutku, mowca dołącza drugie życzenie, aby tak samo to dzieło pokoju doszło do skutku także w Galicyi. Rozwiązanie kwestyi Uniwersytetu ruskiego byłoby w owem dziele pokoju poważnym etapem.

Hr. Piniński ubolewał nad kilkudniowym stanem *ex lex* i nad tem, że Izba posłów załatwiła szybko ustawę wojskową dopiero pod zagrożeniem § 14 ze strony Rządu. Mowca uczynił P. Ministrowi spraw wewnętrznych zarzut z powodu, że w sposób, wywołujący pewne wątpliwości, wciągnął Koronę w kwestye polityczne. Radził też hr. Piniński, aby w przyszłości z tego rodzaju środków nie robiono użytku.

Następnie polemizował mowca z wywodami dr. Horbaczewskiego, którego stanowiska co do historycznego rozwoju i obecnego ukształtowania się kwestyi Uniwersytetu ruskiego podzielać nie może. Uniwersytet lwowski jest prawnie Uniwersytetem polskim, na którym znajduje się kilka katedr ruskich. W szeregu postanowień Cesarskich uznano język polski jako urzędowy na tym Uniwersytecie. Utrakwistycznym ten Uniwersytet nie jest i nie był. Jeśli Uniwersytet ruski ma być otworzony, nie może to nastąpić przez podział, więc też i utworzenie Uniwersytetu ruskiego jako nowego i siedziba jego muszą być ustawodawczo ustalone. Dr. Horbaczewski spodziewa się, iż przez utworzenie Uni-

---

3)

LISTY Z NAD WILII.

(Ciąg dalszy).

Ponieważ wstąpiliśmy na wystawę, warto się nieco rozejrzeć, gdyż ma być niejako świadectwem młodej kultury litewskiej. Przyznać atoli trzeba — a nie powoduje nami bynajmniej niechęć — że przedstawia się ona niezmiernie skromnie, nietylko ilościowo, ale przedewszystkiem jakościowo i jest prawdziwym dowodem ubóstwa kulturalnego. Kierunki niby nowe, które jednak gdzieindziej dawno przebrzmiały, panoszą się tu, z tą atoli różnicą, że kiedy na wielkich wystawach europejskich często pod firmą dziwaczną kryje się prawdziwy talent, kryje się dusza płomienna, poszukująca dróg nowych, tu pozostało jedynie dziwactwo, którym artyści starają się zamaskować swe nieuctwo i ubóstwo umysłowe. Jedynym malarzem litewskim, któremu słusznie należy się miano artysty, który, jakkolwiek nieprzekracza miary średniej, przecie wytrzymać może porównanie ze sztuką ludów kulturalnych — jest Antoni Żmujdzinowicz. Reszta to miernoty, pozujące na „artystów“ za pomocą kurtek aksamitnych, fantastycznych krawatów i źle uczesanych grzyw. Nie będę tu wyliczał ani nazwisk, ani prac wystawionych, o jednym tylko obrazie wspomnieć muszę, ze względu na temat jego, nie zaś zalety artystyczne. Jest on również dziwaczny i śmieszny, jak wiele innych. Wydłużonego formatu, przedstawia jak gdyby pochód pogrzebowy, w środku trumna niezmiernie wydłużona, dźwigają ją jakieś dziwaczne figurki, podobne figurki na zielono malowane poprzedzają trumnę, oraz ciągną się za nią długim szeregiem. Mimo szczerej chęci żadnego sensu dopatrzeć się nie mogłem. W katalogu obraz ten zatytułowany „Pogrzeb“, wtajemniczeni jednak twierdzą, że ma to wyobrażać „Pogrzeb idei Jagiellońskiej“. Można powinszować!

Bardzo ciekawy natomiast dział sztuki ludowej, zwłaszcza tkanin i płócien. Niestety brak miejsca nie pozwala dłużej się zastanowić nad nim.

* * *

Ponieważ rozpisałem się o wystawie litewskiej, kilka słów pragnąłbym poświęcić naszej polskiej wystawie p. t. „Krajobraz“. Jestto ta sama, która przed niedawnym czasem bawiła w Warszawie, obecnie do Wilna naszego zjechała, wzbogacona miejscowymi okazami. O samej wystawie, która przedstawia się bardzo sympatycznie, rozpisywać się nie będę, uczyniły to przedemną pisma warszawskie, natomiast zanotować muszę nastepujący bardzo charakterystyczny szczegół. Jakkolwiek trudno wyobrazić nawet coś bardziej „lojalnego“ czy też „niewinnego“ nad tę naszą wystawę, przecie od dawna żadna inicyatywa nasza nie spotkała się z tak wyraźną niechęcią i oporem władz, jak właśnie organizacya tej wystawy. Nie dać pozwolenia, nie było powodu, natomiast uczyniono wszystko, aby utrudnić inicyatorom zadanie, uczynić je prawie niemożliwem. Więc ze względów niby to bezpieczeństwa kazano usunąć z sali wszystkie przedmioty drewniane: stoły, krzesła etc., zostawiając jedynie szkło i żelazo. Jakkolwiek wystawa w prywatnym mieście się domu, kazano w ostatniej chwili przebić kilka zapasowych wejść na wypadek nibyto pożaru. Podobnych szykan jeszcze bez liku nie zniechęciło jednak inicyatorów. Gdy to więc chybiło celu, zabroniono sprzedawać na wystawie wszelkie druki, nie wyłączając pocztówek z widoczkami. Długo łamano sobie głowę, co właściwie wywołało taką niechęć władzy. Nareszcie znalazło się rozwiązanie zagadki: Bardzo bogaty i różnorodny na wystawie dział fotografij amatorskich; ugrupowano je w ten sposób, że np. drzewa stanowią jeden dział, rzeki drugi i t. p. Nad tem figurują napisy: „Nasze drzewa“, „Nasze drogi“, „Nasze wody“. Otóż to oburzyło do głębi naszych stróżów bezpieczeństwa i moralności. Bo i proszę, jak można było widoczki litewskie umieszczać obok widoków z Królestwa, z Galicyi, z Poznańskiego, jak gdyby to jedno z drugiem coś wspólnego miało, i jeszcze w dodatku te napisy „Nasze drzewa“, „Nasze wody“.... Alboż to nie jest nowy zamach w celu odbudowania Polski „od morza do morza“?

* * *

Jedną z najpiękniejszych i najbardziej rozrzewniających ceremonij Kościoła katolickiego jest niewątpliwie procesya w dzień Bożego Ciała — w naszym kraju uroczyściej może, niż gdzieindziej obchodzona. Nie dziw; toż w ciągu prawie pół wieku wszelkie ceremonie poza murami tak nielicznych obecnie kościołów były u nas wzbronione. Kiedy więc przed pięciu laty więzy, krępujące Kościół nasz, nieco osłabły, gdy pozwolono katolikom jawnie wyznawać i chwalić Boga, łatwo wyobrazić, z jaką iście żywiołową potęgą wylała się wielka, wierząca dusza ludu naszego w formę zewnętrzną, lecz tak pełną poezyi i piękna tradycyjnej procesyi z chorągwiami, przenośnymi ołtarzykami, dziewczętami w bieli i całem morzem kwiecia.

W oczach władzy miejscowej, obcej nam duchem, krwią i wiarą, niezdolnej pojąć pięknej duszy ludu naszego, niewinna uroczystość kościelna wydać się musiała jako wroga demonstracya polityczna, zagrażająca bezpieczeństwu państwa, którą zwalczać trzeba wszelkiemi siłami. To też od czasu, jak pozwolone zostały procesye, jesteśmy świadkami niezliczonych szykan, drobiazgowych często, lecz tem niemniej dotkliwych, jak ukłucia szpilek, a których celem jest, o ile można, zmącić nastrój uroczysty, powstrzymać masy ludowe od udziału w ceremonii. Z każdym rokiem, w miarę panoszenia się reakcyi, coraz bardziej przykręca się śrubę.

Charakterystycznem jest, że u nas procesya Bożego Ciała odbywa się nie w dzień święta tego, lecz w następującą po niem niedzielę, a to bynajmniej nie z woli wiernych, ani też katolickiej władzy duchownej, ale z konieczności, na rozkaz policyi miejscowej, gdyż w dzień Bożego Ciała prawosławni urządzają tak zw. „pochód krzyżowy“, dwie zaś procesye — zdaniem opiekuńczego rządu — mogłyby przeszkadzać sobie nawzajem, a nawet mogłoby jakoby dojść do starcia; wobec tego katolicy, jako obywatele drugiej klasy, oczywiście muszą ustąpić. Jakkolwiek każdemu kulturalnemu człowiekowi podobne szykanowanie ogromnej większości ludności, w kraju rdzennie katolickim, co najmniej dziwnem wydać się musi, sprawa staje się zgoła niezrozumiałą, jeżeli dodamy, że Cerkiew prawosławna nie zna wcale święta Bożego Ciała i nigdy dnia tego nie obchodziła. Aby to pojąć, trzeba znać nasze stosunki i stosuneczki.

Kiedy po ogłoszeniu pamiętnego ukazu o tolerancyi religijnej, po raz pierwszy od czasów Murawiewa w naszym kraju, wyszła procesya przy biciu dzwonów, przy udziale nie już dziesiątek, lecz setek tysięcy ludu, entuzyazm z jednej strony był wielki, niemniejsza jednak była z drugiej strony złość i zawiść. Duchowieństwo prawosławne i policya wprost potraciły głowy, gorączkowo szukano jakiegobądź pretekstu, bodaj cienia pretekstu, aby katolikom uniemożliwić obchód. Ponieważ to jednak, na razie przynajmniej, było niemożliwem, gdyż katolicy zachowywali się najzupełniej lojalnie, a porządek był zawsze wzorowy, uradzono inaczej, mianowicie stworzyć nowe święto prawosławne i obchodzić je również procesyą. Ustanowiono więc specyalnie dla naszego kraju doroczny obchód na pamiątkę „dobrowolnego“ nawrócenia się Unitów na prawosławie. Było to niemal ironią w czasach, gdy owi niegdyś „dobrowolnie“ nawróceni Unici krociami tysięcy wracali na łono Kościoła katolickiego, lecz zaślepione nienawiścią duchowieństwo prawosławne nie spostrzegło nawet śmieszności, a synod — najwyższa instytucya duchowna — zatwierdził ten obchód, naznaczając go na dzień katolickiego Bożego Ciała.

(Dokończenie nastąpi).

Korab.

wersytetu ruskiego we Lwowie nastąpi uspokojenie, mowca jednak nie podziela tego optymizmu. Dowodów, że Uniwersytet może dobrze funkcyonować i w małem mieście, dostarcza państwo niemieckie. Cała sprawa może być załatwiona jedynie jako uwzględnienie potrzeb kulturalnych, nie zaś ze stanowiska wzburzonych uczuć politycznych. Obstrukcya bezwzględna w Sejmie nie może rozstrzygać. Należy raz na zawsze zerwać z wymuszaniem przez mniejszość.

Następnie mowca krytykował politykę finansową Izby posłów i oświadczył, iż ma do Rządu zaufanie, iż wywrze na nią cały swój wpływ, aby Izbę posłów zmusić do stanowczej polityki finansowej.

Po tej dyskusyi prowizoryum budżetowe uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu, a po krótkich dalszych rozprawach przyjęto ustawę o procedurze karnej wojskowej.

Następne posiedzenie we środę.

Z Izby posłów.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby posłów, w rozprawie ogólnej nad obydwoma przedłożeniami o wojskowej procedurze karnej, po sprawozdawcy p. Isopesculu, przemawiał sprawozdawca mniejszości p. Liebermann, witając przedłożenia, jako istotny postęp i podnosząc z uznaniem, że obecny P. Minister sprawiedliwości dr. Hochenburger rzetelnie dążył do przyspieszenia prac około nowej wojskowej procedury karnej. Mowca zaznacza to z tem większem uznaniem, iż stronnictwo jego, bardzo często i słusznie atakowało P. Ministra. Domagał się potem dr. Liebermann, by wojskowe sądownictwo karne w czasie pokoju zupełnie było usunięte i wytykał postanowienia o organizacyi obrony, gdyż wolna i niezawisła obrona daje największą rękojmię unikania błędów w procedurze karnej.

Następnie przemawiali pp. Leon Winter i Ofner, po nich zaś zabrał głos Pan Minister sprawiedliwości dr. Hochenburger, który w dłuższej mowie, przyjętej oklaskami, zbijał zarzuty mowców opozycyjnych i prosił o odrzucenie wniosków mniejszości, a przyjęcie przedłożenia rządowego.

P. Oleśnicki wskazał na to, że projekt rządowy pomimo licznych braków oznacza postęp i liczy się z nowoczesnemi wymaganiami postępowania karnego. Mowca wytknął, że członkowie sądów mają być poddani komendantom dywizyi i brygad, którzy kierują rozprawami. Zdaniem mowcy, wśród takich warunków nie można mówić o niezawisłości sędziów. Byłoby o wiele praktyczniej, gdyby stworzono niezawisły stan sędziowski, korpus sędziów wojskowych. Wedle p. Oleśnickiego także przepisy o obronie w wielu wypadkach są iluzoryczne. Postanowienia o jawności zawierają tyle wyjątków, iż zachodzi obawa, że wypadki te staną się regułą. Co do języka, Rusini trzymając się ustaw zasadniczych, uważają postanowienia projektu ustawy za niedostateczne i sprzeczne z postanowieniami państwowych ustaw zasadniczych. Mowca wyraził jednak nadzieję, że wkrótce będzie dana sposobność zreformowania tej ustawy i usunięcia braków.

Następnie dr. Oleśnicki polemizował z onegdajszymi wywodami dr. Lea i zaznaczył, że Polacy, którzy zwykli byli uważać Rusinów za swych poddanych, a Galicyę za kraj polski, uczuli się bardzo dotknięci Najw. Orędziem Cesarskiem. Między Polaków a Rusinów wmieszał się czynnik trzeci, zdaniem Polaków, niepowołany. Zasadę, że sprawy polityczno-narodowe mogą być załatwiane za obopólnem porozumieniem z Rusinami, mowca uważa za maskowanie tylko przemocy silniejszego nad słabym i zapytuje Polaków, którą z licznych koncesyj, jakie otrzymali, otrzymali za zgodą, albo po zawiadomieniu Rusinów.

Mowcę dziwi, że choć w sprawie Akademii górniczej w Krakowie Rusini nie zabierali głosu, to jednakowoż gdy idzie o Uniwersytet ruski, Polacy mają w tej kwestyi rozstrzygać. Polacy — wywodził mowca dalej — czuli się obrażeni Najw. Orędziem Cesarskiem, obecnie atoli porzucili rolę obrażonych i tłumaczą, że według słów Cesarskich wszystko ma pozostać po dawnemu. Nie można ani na chwilę przypuszczać, aby słowa Cesarskie miały być tak tłumaczone, jak je tłumaczą Polacy. Stanowisko Rusinów jest, zdaniem mowcy, jasne i stanowcze, nie szukają oni formuł i zasad, lecz stoją na stanowisku artykułów konstytucyi i myśli państwowej. Co do rozszerzenia autonomii Galicyi, Rusini oświadczają, że wszystkie sprawy, które według statutu krajowego nie należą do kompetencyi Sejmu, należą do Izby ludowej. Ograniczenie kompetencyi Rady państwa a rozszerzenie kompetencyi Sejmu byłoby, wedle mowcy, niczem innem, jak tylko wyodrębnieniem i oderwaniem Galicyi od Austryi, a Rusini — słowa p. Oleśnickiego — już dzisiaj mają przedsmak tego, co byłoby w razie wyodrębnienia Galicyi. Cała opinia publiczna w Galicyi — wywodził p. Oleśnicki — pozostaje pod wpływem partyi wszechpolskiej, tych — jak ich nazwał — Jakobinów polskich. W programie tej partyi — zdaniem mowcy — niema nic innego, jak wytępienie Rusinów wszelkimi środkami, nie wyłączając nawet rozlewu krwi.

P. Angerman woła: To kłamstwo!

P. Oleśnicki: *Przegląd* pisze, że partya wszechpolska do niczego innego nie dąży, jak do rozlewu krwi we Lwowie i poza Lwowem w Galicyi. We Lwowie odbywają się ciągłe demonstracye wszechpolskie przeciw Rusinom. Naród ruski będzie miał jednak tyle siły, aby utrzymać swą niezawisłość. Niech Koło polskie przyjmie to do wiadomości. (Oklaski na ławach ruskich.)

Po przemówieniach pp. Starcka, Schacherla i Mühlwertha dyskusyę zamknięto i wybrano mowców generalnych.

Mowca generalny *pro* p. Steinhaus wyraził ubolewanie z powodu, że ze względu na krótkość czasu, pozostającego do dyskusyi i ze względu na łączność projektu austryackiego z przyjętą już na Węgrzech ustawą, nie można przedłożonego projektu poddać obszerniejszej krytyce. Mimo to jednakże mowca uważa za stosowne stwierdzić, że projekt ten oznacza wielki postęp, gdyż opiera się na zasadach nowoczesnej nauki prawniczej.

Przy uregulowaniu sprawy języka rozpraw uwzględniono wprawdzie w pewnej mierze i w miarę możności rozmaite narodowości, jednak niestety nie w rozmiarach, jakie były pożądane. Spodziewać się należy, że w drodze rozporządzenia stanie się zadość życzeniom poszczególnych narodów. Mowca ubolewa ze stanowiska stanu adwokackiego, że projekt w sprawie układania list obrońców nie uwzględnia ani Ministerstwa sprawiedliwości, ani Izb adwokackich. Mimo to Izba może sobie gratulować z powodu, że doprowadziła do skutku oba przedłożenia; również interesowanym czynnikom rządowym należy wyrazić gorące podziękowanie za pokonanie trudności w wypracowaniu projektu.

Mowca rezygnuje z repliki na mowę p. Oleśnickiego, gdyż w dyskusyi nad reformą wojskową nie można rozpoczynać dyskusyi politycznej, nie mającej żadnego związku z projektem. Koło polskie zdecydowane jest głosować za przedłożeniem i ma nadzieję, że ustawa w krótkim czasie po ogłoszeniu wejdzie w życie dla dobra całej ludności. (Żywe oklaski).

Po przemówieniu mowcy generalnego *contra* p. Redlicha i referenta Isopescula przyjęto ustawę o procedurze karnej dla armii i obrony krajowej z odrzuceniem wszystkich poprawek i wniosków mniejszości. Wreszcie przyjęto ustawę i w trzeciem czytaniu wraz z wniesionemi w ciągu dyskusyi rezolucyami.

Izba przystąpiła w dalszym ciągu do dyskusyi nad wnioskiem nagłym w sprawie zarządzeń na korzyść okolic, w których znajdują się winnice a dotkniętych klęskami żywiołowemi.

P. dr. Lisiewicz wniósł interpelacyę w sprawie zajść w szkolnictwie galicyjskiem.

Dziś zebrała się Izba na dalsze obrady.

Z Koła polskiego.

Sekretaryat Koła polskiego rozesłał następujący komunikat:

Koło polskie ukończyło na posiedzeniu wczorajszem dyskusyę nad sprawą kanałową i uchwaliło dyrektywę, według której reprezentanci Koła w komisyi kanałowej uregulować mają swe postępowanie.

Pp. Kozłowski, Lasocki, Skarbek, Stapiński i German powołując się na artykuły w dziennikach, zażądali wyboru komisyi, celem zbadania sprawy co do zdradzania treści poufnych obrad Koła. Do komisyi tej wybrano pp.: Czaykowskiego, Lasockiego, Łazarskiego, Ptasia i Stesłowicza.

Po zamknięciu posiedzenia p. Goetz zwrócił się do Prezydyum z prośbą o poparcie dalszej akcyi ratunkowej dla ludności powiatów, nawiedzonych klęską gradową dnia 14 czerwca b. r. i uczynił wniosek: Koło polskie poleca Prezydyum wyjednanie u Rządu wydatnej pomocy dla okolic dotkniętych klęską gradową, a w szczególności pomocy na zasiewy wiosenne i jesienne.

Wniosek ten przyjęto, poczem Prezes dr. Leo oświadczył, że interweniował już w tej sprawie u Rządu centralnego i JE. P. Namiestnika, który przedłoży sprawozdanie i wnioski, oparte na urzędowem zbadaniu szkód przez grad wyrządzonych.

Z komisyi wodnej.

Na wczorajszem popołudniowem posiedzeniu komisyi wodnej p. Budzynowski dokończył swej mowy, rozpoczętej na posiedzeniu porannem, poczem przemawiał p. Smrczek.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Dziś dalsze obrady.

Stronnictwa rossyjskie wobec przyszłych wyborów.

Gazety petersburskie donoszą, że wybitny październikowiec Filippow, który kierował wyborami do trzeciej Dumy, złożył ministrowi spraw wewnętrznych memoryał, o środkach, jakich użyć należy, aby wybory do czwartej Dumy wypadły w myśl rządu.

Pomiędzy środkami owymi znajdują się następujące: urzędników nie posiadających zaufania rządu, pozbawiać cenzusu wyborczego przez przeniesienie ich na inne stanowiska; do komisyj, sprawdzających listy wyborcze, dopuszczać tylko członków partyj zalegalizowanych; agitatorów ze stronnictw niezalegalizowanych pociągać do odpowiedzialności sądowej, przez czas zaś śledztwa zatrzymywać ich w więzieniu i t. p.

Wyjaśnienie senatu, iż żydzi, korzystający z pozwolenia zamieszkiwania poza granicą osiedlenia żydowskiego, nie mają prawa uczestniczenia w wyborach, — pozbawia tego prawa ogromną liczbę osób. W samym tylko Petersburgu na mocy tego wyjaśnienia traci prawo wyborcze przeszło 7000 żydów wyborców.

Przygotowania do kampanii wyborczej rząd rozpoczął już dość dawno; skupiają się one w specyalnym wydziale przy ministerstwie spraw wewnętrznych. Kilku specyalnych urzędników tego wydziału zajmuje się między innemi zbieraniem materyałów, mających wykazać ewentualne wyniki wyborów i stać się podstawą przyszłych „wyjaśnień“ cyrkularzowych.

Szczególną uwagę zwrócono na wybory w gminach pełnomocników włościańskich. W tej dziedzinie rząd — jak informują *Birż. Wied.* — wynalazł sposób, według którego ma określać, czy ten lub ów chłopek siądzie

94)

CZARODZIEJKA Z GUILDO.

(Pierre Sales. Le trésor du Guildo).

Część druga.

(Ciąg dalszy).

XVII.

Wieczór zwolna zapadał; ciężki smutek zawisnął nad całym pałacykiem, w którym rozmawiano tylko głosem cichym, jak w siedzibie nawiedzonej przez śmierć. I gdyby wierzono opowiadaniu kucharki, śmierć tu już rzeczywiście była obecna: rozum biednej baronowej de Kermeric uleciał stanowczo wskutek banalnego zdarzenia, prostego upadku w salonie, ostatniego wstrząśnienia, które zamąciło na zawsze ten mózg chory od dawna. Spała w tej chwili, dzięki zastrzyknięciu morfiny, ale wszyscy się przekonają, że po obudzeniu, nikogo w około siebie nie pozna i że tym razem to już „na dobre“. Temi słowy obie służące opowiadały, mówiąc jednocześnie obie razem, wice-hrabiemu i wice-hrabinie de Preuilly, wracającym z garden party.

Najsławniejsi lekarze zostali wezwani i zbadawszy chorą, długą mieli naradę pomiędzy sobą. Zużyli wiele naukowych określeń, zręcznych zwrotów, aby oznajmić baronowi de Kermeric, że jego żona była obłąkaną. Następnie, jeden z nich, który był kierownikiem zakładu umysłowo chorych, zaczął nadmieniać o specyalnem leczeniu, o dozorczyniach umiejętnych w doglądaniu niektórych chorób; wyraz dom zdrowia został wymówiony i natychmiast wice hrabina de Preuilly orzekła, iż byłoby to najrozsądniej... Lecz Rajmund się zbuntował. Zamknąć jego żonę?

— Chyba, żeby mój teść był tego zdania!...

Hrabia de Preuilly przyjechał nazajutrz, postarzały o lat dziesięć. Pomimo niewyraźnej depeszy przysłanej przez syna: „Emelina nagle zachorowała poważnie. Przybyć natychmiast“, — zrozumiał natychmiast, że obłąkanie dokonywało swego dzieła. I to mu sprawiło straszne cierpienie, tem cięższe, iż w swojej nieposzlakowanej uczciwości miał poczucie odpowiedzialności wobec Kermeric'ów. Czyż nie powinien był, ponieważ zauważył u córki objawy obłędu, zawiadomić o tem Rajmunda, opóźnić przynajmniej jego ślub?... I prawie się spodziewał wymówek od zięcia. Rajmund tymczasem okazał się wzorowo delikatny; padł w objęcia teścia mówiąc z płaczem:

— Jakiż bolesny cios dla nas!

— Biedna jej głowa, nieprawdaż!

— Niestety!

— Obawiałem się już tego w chwili przyjścia na świat dziecka!

A skoro Rajmund, w słowach pełnych oburzenia powiedział mu o domu zdrowia, w którym ośmielono się zaproponować mu, żeby zamknąć jego żonę, pan de Preuilly zabełkotał ze ściśniętej piersi:

— Ach! drogie dziecko!... Wart jesteś tego, że stałeś się moim synem!

— Nieprawdaż, iż pan jest tego samego zdania, że potrafimy dobrze jej doglądać we Frochais! Zabierzemy z sobą specyalną dozorczynię, jeżeli będzie potrzeba. I wbrew rozpaczliwemu zdaniu lekarzy, kto wie, czy nie zdołamy przywrócić spokoju jej umysłowi?... Według mnie, jest to tylko stan przejściowy, a zaburzenia mózgowe, spowodowane tem wstrząśnieniem, powinny ustąpić przy racyonalnej kuracyi, po zimnych tuszach, które mi już wskazano, a przedewszystkiem dzięki serdeczności, jaką ją otoczymy.

W kilka dni później, smutny orszak przybył do la Frochais, gdzie stara baronowa de Kermeric czekała sztywna, napuszona, z oczami zapłonionemi gniewem, z ustami pełnemi żółci. I już nawet przed Dominikiem wynurzyła się z pogardą dla tych wszystkich Preuilly. A jeżeli tu była, to dla tego, aby wykrzyczeć całą swoją nienawiść przeciw staremu hrabiemu, wyrazić wszystkie dawne żale, które przez miłość dla syna dławiła w sobie od dwóch lat przeszło. Ach! gdyby miała odwagę wytrwać! Gdyby w chwili niespodziewanego szczęścia, że syn jej powrócił, nie dała się, nie uległa jego pieszczotom!

— Ale cóż! pragnie się ich szczęścia i zapomina się o wszystkiem, o honorze, rodzinie... A teraz nazwisko Kermeric jest noszone przez waryatkę! Ach! gdyby nie było dziecka!...

I oświadczała zdumionej Gaudynie, że gdyby nie to dziecko, postarałaby się w Rzymie o *unieważnienie* małżeństwa. Nie wymówiła wyrazu tegoczesnego, bezbożnego: rozwód, ale już się informowała u pana Malruc co do wypadków, które pozwalają na zerwanie związków, które się stały niemożliwe! I wyobrażała sobie, że tam, w Paryżu, syn dawał się opanować przez Arnolda lub starego Preuilly. Na szczęście, ona mu dopomoże w odzyskaniu swobody. Niechaj Preuilly trzymają sobie swoją waryatkę, ona odbierze syna!

Skoro tylko pierwszy powóz, wiozący hrabiego i jego córkę wjechał przez bramę żelazną, rzuciła się ku niemu i zburczała teścia Rajmunda:

— I cóż, mój panie, powinieneś być dumny...

Lecz ogromna boleść rozlana w rysach tego nieszczęśliwego ojca, zdetonowała ją; nie skończyła swoich wymówek. Hrabia jej zresztą odpowiedział bez żadnego gniewu:

— Jeżeli pani sądzi, że Bóg mnie nie dość doświadczył!

Rajmund wyskoczył z drugiego powozu i z wielką oschłością rzekł:

— Proszę ciebie, matko, nie zapominaj o względach, jakie powinnaś mieć dla mojej żony!

I zaledwie się z nią przywitał, poszedł pomagać hrabiemu wyprowadzić Emelinę z powozu. Młoda kobieta popatrzyła na niego chwilę w zdumieniu, uderzyła się w czoło; następnie przyjęła jego rękę, ale mocniej się oparła na ramieniu ojca. A skoro weszła do dużej sali i Gaudyna rzuciła się z płaczem do jej kolan, po raz pierwszy od swego ataku uśmiechnęła się przytomniej.

— No, proszę! — rzekł Rajmund wesoło — uważam, że jest już pewien postęp?

Lecz Emelina spojrzała na niego marszcząc brwi i schroniła się w ramiona ojca, jakby jakie niebezpieczeństwo jej groziło.

— Nie przyspieszajmy faktów — rzekł hrabia.

I przemawiając bardzo łagodnie do córki:

— Musisz być głodna; siądziemy do obiadu. Widzisz, jakie dobre rzeczy Gaudyna nam przyrządziła?

Nic nie odpowiedziała, ale pozwoliła posadzić się do stołu i obsługiwana jak dziecko, jadła, czego dotychczas nie robiła.

Stara baronowa chmurna, patrzyła na to nic nie mówiąc. Zrozumiała, że nic nie jest w stanie oderwać syna od jego żony. I wkrótce odjechała z Dominikiem, rozjątrzona, zrozpaczona, ale jeszcze nie zwyciężona. Jednem słowem i spojrzeniem, Rajmund narzucił jej swoją wolę.

— Mój Boże! jakże on ją kocha!

Powtórzyła to ze dwadzieścia razy przed Dominikiem, który znowu powtórzył przed dozorcą portu w małej karczemce na rogu drogi koło mostu na Arguenon; a ponieważ było przytem z dziesięciu świadków, wieśniaków i marynarzy, nazajutrz, cała okolica wiedziała, że nic zgoła, nawet obłęd nie wpłynął na zmniejszenie miłości Rajmunda do jego żony.

(Ciąg dalszy nastąpi).

po prawicy w Dumie, czyli też po lewicy. Owóż na prawicę mają iść ci, którzy są zwolennikami wprowadzonej niedawno reformy agrarnej, na lewicę zaś ci, którzy są jej przeciwni. Ponieważ jednak nie jest to sposób całkowicie pewny, przeto przed półtora miesiącem okólnikiem zażądano ze wsi informacyj, kogo administracya miejscowa uważałaby z pośród osób urzędowych samorządu chłopskiego za pożądanego kandydata na posła do IV. Dumy. Informacye już zebrano, lecz, niestety, nawet wśród starostów włościańskich i wioskowych znalazło się sporo „parszywych" owieczek. Atoli i „godnych" znalazło się dość wielu, przeto wydano tajne polecenie, aby ich właśnie wprowadzić.

Co jednak zamierza przedsięwziąć rząd dla zapewnienia sobie wogóle w IV. Dumie większości „dobrze myślącej?"

Uznano podobno za konieczne nie ufać zbytnio doniesieniom administratorów miejscowych i bezpośrednio obznajomić się ze stanem rzeczy na prowincyi. Wydelegowani więc będą specyalni urzędnicy, których zadaniem będzie zbadanie miejscowych konjunktur partyjnych i tych ugrupowań i kombinacyj, które mogłyby dogadzać celom kampanii wyborczej po myśli rządu.

Role takich delegatów rządowych biorą na siebie nawet byli posłowie do III. Dumy. Tak naprzykład w Królestwie i na Rusi roboty „informującej" podjęli się niektórzy posłowie prawicowi i jeden z posłów do Rady państwa.

Do innych gubernij wysłani będą urzędnicy ministerstwa spraw wewnętrznych, lub nawet Synodu tam, gdzie idzie o zjednanie sobie poparcia duchowieństwa.

Jak się teraz wyjaśnia, rząd będzie popierał kandydatów prawicy, nacyonalistów i październikowców. Co do tych ostatnich ministerstwo spraw wewnętrznych chciało tylko popierać t. zw. „prawych" październikowców. Jednakowoż zdecydowano się i na „lewych" w nadziei, że się w czwartej Dumie poprawią i będą względniejsi dla szkół cerkiewno-parafialnych. Decyzya nastąpiła po rozmowie Kokowcewa z jednym z wodzów październikowców, p. Kamieńskim, który podobno zapewnił premiera, że centrum uszanuje prawa Cerkwi panującej.

Kandydatom lewicowym nie będzie się wiele przeszkadzało. Rząd obawia się, by zbyt „grube" szykany nie rozdrażniały ludności. To też środki „zapobiegania" będą przedsiębrane dopiero w razach ostatecznych.

Terminy wyborów nie zostały jeszcze naznaczone. Z góry podobno zalecono, by je odsunięto możliwie najdalej, to też prawdopodobnie ostateczne wybory odbywać się będą w końcu października. W ciągu tego miesiąca dokonywane będą wybory pełnomocników i wyborców.

Zgon Milovana Milovanovica.

W zmarłym dnia 1 b. m. Milovanie Milovanovicu straciła Serbia jednego z najzdolniejszych i najinteligentniejszych swych polityków.

Urodzony w r. 1862 jako syn radcy stanu w Belgradzie, po ukończeniu studyów w mieście ojczystem udał się dla ich uzupełnienia do Paryża. Po powrocie habilitował się na Uniwersytecie w Belgradzie, równocześnie zaś otworzył kancelaryę adwokacką.

Już swą rozprawą habilitacyjną o europejskich traktatach międzynarodowych zwrócił na siebie uwagę świata uczonego. We Francyi i w Niemczech oddawano jej gorące pochwały. Na stanowisku profesora prawa międzynarodowego w Uniwersytecie belgradzkim zdobył sobie powszechne uznanie, które w tem znalazło swój wyraz, że powołany został do ministerstwa spraw zagranicznych jako szef sekcyjny. Z kolei obejmował różne posterunki dyplomatyczne. I tak był gen. konsulem w Budapeszcie, potem posłem w Bukareszcie i w Rzymie. Piastował kilkakrotnie tekę ministeryalną.

Na arenie dyplomatycznej wystąpił po raz pierwszy w r. 1892 w rokowaniach z Austro-Węgrami i Niemcami o traktat handlowy, w których brał wybitny udział jako delegat serbski. W roku następnym udało mu się zażegnać zatarg graniczny z Austro-Węgrami.

W czasie przesilenia aneksyjnego kierował Milovanovic sprawami zagranicznemi Serbii. Wprawdzie od czasu do czasu i on dawał się porwać wysoko bijącym falom politycznego wzburzenia, przyznać jednakowoż wypada, że w ogólności działał w duchu umiarkowanym i powstrzymywał gorące żywioły od nierozważnych kroków, których następstwa mogłyby dla Serbii być wprost zgubne.

Po przesileniu aneksyjnem dokładał Milovanowic usilnych starań, by stosunki Serbii z Monarchią austro-węgierską ułożyły się jak najprzyjaźniej. Wytknął też sobie jako zadanie umożliwienie wizyty króla Piotra na dworach europejskich. W istocie też udało mu się doprowadzić do tego, że król Piotr gościł w Paryżu, Rzymie i Petersburgu. Do wizyty króla u Najw. Dworu w Wiedniu nie doszło, jak wiadomo bowiem została na kilka dni przed wyznaczonym terminem odwołana.

W ostatnich czasach, jako szef gabinetu, znajdował się Milovanovic w bardzo przykrem położeniu. Większość rządowa, którą rozporządzał, stopniała do tego stopnia, że zaledwie 2 głosami górowała nad opozycyą. Szło o utrzymanie jej przewagi jednak do jesieni. W tych warunkach brzemię dwu portfelów musiało mu bardzo ciężyć, zwłaszcza wobec nieprzychylnego stanowiska całej niemal prasy serbskiej. Milovanovic musiał wypijać gorzkie męty za wszelkie niepowodzenia polityki wewnętrznej, za nadmierne obciążenie państwa pożyczkami, za zużycie gotówki skarbu na cele zbrojenia, za błędy swych kolegów w gabinecie, jak np. za niefortunny postępek, z powodu którego minister sprawiedliwości Arandjelovic podać się musiał do dymisyi.

Na domiar Milovanovic od dłuższego czasu nie domagał fizycznie z powodu tumoru w krtani. Zdawało się jednak, że bezpośrednie niebezpieczeństwo nie grozi jego życiu. Tymczasem w ubiegły piątek wystąpiło u niego nagle ostre zapalenie nerek, do którego w sobotę przyłączyło się zapalenie płuc. W niedzielę o godz. 5 rano śmierć położyła kres tym cierpieniom.

Milovanovic był ożeniony z Rumunką, p. Germani. Ze związku tego przyszło na świat dwoje dzieci. Pierworodny syn zmarł przed rokiem; córka liczy obecnie lat 6.

KRONIKA.

Lwów, 4 lipca.

Kalendarz.
Piątek (5 lipca):
Filomeny. — Prokopa. — Jewsewyja ap.
Wschód słońca o godzinie 3·25 rano, zachód słońca o godz. 7·31 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 20 stopni C.

— **JE. ks. Arcybiskup dr. Józef Bilczewski** wyjechał ze Lwowa na kilka tygodni.

— **Rocznica Skargi.** W dniach 22, 27, 28 i 29 września b. r. odbędzie się we Lwowie i na prowincyi uroczysty obchód trzechsetnej rocznicy Piotra Skargi. Program obchodu głównego we Lwowie będzie następujący:

I. Dnia 22 września b. r. (niedziela) po południu w rozmaitych punktach miasta popularne wykłady o działalności Piotra Skargi.

II. Dnia 27 i 28 września b. r. (piątek i sobota) wieczorem nabożeństwa pokutne w katedrze, połączone z umyślnemi konferencyami na temat wskazań skargowskich.

III. Dnia 29 września (niedziela):

1. O godz. 8 rano nabożeństwo żeńskich i męskich Sodalicyj Maryańskich, podczas którego członkowie ich przystąpią gremialnie do Komunii św.;

2. O godz. 10 rano solenna suma z kazaniem;

3. O godz. 12 w południe odsłonięcie tablicy pamiątkowej na zewnętrznej stronie katedry (śpiewy choralne młodzieży, przemówienia);

4. O godz. 4 po południu wielka Akademia w jednym z kościołów (kantata, muzyka organowa, odczyt i przemówienia);

5. O godz. w pół do 6 po południu we wszystkich świątyniach krótkie, najwyżej 15-to minutowe kazanie, poczem z każdego kościoła wyrusza procesya na plac Maryacki (w razie niepogody nabożeństwo w kościele);

6. O godz. 7 wieczorem procesya z Sanctissimum z katedry na plac Maryacki, tutaj błogosławieństwo i pieśń: „Przed oczy Twoje Panie";

7. O godz. 8 wieczorem ewentualne przedstawienie w Teatrze miejskim.

IV. Przez wszystkie trzy dni uroczystości iluminacya kartkowa.

Program powyższy, naturalnie z odpowiedniemi do stosunków miejscowych zmianami, będzie przeprowadzony przez miejscowe komitety we wszystkich miastach i miasteczkach Galicyi, a nawet po wsiach ludniejszych.

W celu zawiązania miejscowego komitetu, tam gdzie on jeszcze nie istnieje, służy komitet lwowski wszelkiemi wyjaśnieniami i ułatwieniami — obchody jednak musiałyby być urządzane wyłącznie przy pomocy sił miejscowych.

Na żądanie prześle komitet lwowski niezwłocznie tekst popularnego odczytu i da wskazówki naukowe. Na odczyty dla inteligencyi mogą dostarczyć materyału wydawnictwa im. Piotra Skargi, Lwów, Teatralna 3.

Zamiast iluminacyi świetlnej przygotowuje się iluminacyę kartkową.

Byłoby ze wszechmiar pożądane, aby każda rodzina polska i katolicka przyozdobiła okna swoje jubileuszowemi nalepkami i tym sposobem dała dowód łączności z ogólnem świętem narodowem. Artystycznie wykonane nalepki zamawia się w cenie po 10 halerzy za sztukę w komitecie lwowskim.

Czysty z tego źródła dochód przeznaczony jest na wzniesienie Bursy im. Piotra Skargi we Lwowie.

Celem uregulowania nakładu tych kartek prosi komitet już dzisiaj o łaskawe doniesienie, jaką ich ilość przesłać ma miejscowemu komitetowi i na czyje ręce.

Adres komitetu: Lwów, Teatralna 3, telefonu nr. 1566.

— **Wycieczki skautowe.** Setki młodzieży skautowej rozsypują się z nadejściem wakacyj po całym kraju, organizując różne mniejsze i większe wycieczki. Każda wycieczka otrzymuje ze swego gniazda sokolego legitymacye uwierzytelniające i zgłasza swą marszrutę do wiadomości związkowego naczelnictwa skautowego. Na wycieczce skauci są we właściwym swoim żywiole, — tam właśnie stosować mają w całej rozciągłości przepisy prawa skautowego, — tam okazywać swą zaradność, karność, dzielność, roztropność, wyzyskiwać każdą sposobność do spełniania dobrych uczynków, dawać wszędzie dobry przykład ofiarności, bezinteresownej życzliwości dla wszystkich, wstrzemięźliwości.

To też cały szereg ludzi dobrej woli z kół naszego obywatelstwa wiejskiego ofiarował w swych dworach lub na terenie swych dóbr gościnność dla wędrujących młodocianych naszych harcerzy. Dotychczas złożyły oferty następujące dwory we wschodniej połaci kraju:

W powiecie bobreckim: 1. Bóbrka pp. Czajkowskich, 2. Bryńce pp. Zwolskich.

W powiecie brodzkim: 3. Konty pp. Gnieworzów, 4. Kozłów p. Rozwadowskiej, 5. Olesko p. Demelówny, 6. Ożydów p. Hubickiej, 7. Pieniaki pp. Cieńskich, 8. Sewerynka p. Ujejskiej, 9. Spas p. Bartmańskiej.

W powiecie buczackim: 10. Barysz pp. Świdrygiełłów, 11. Złoty Potok pp. Gnieworzów.

W powiecie kałuskim: 12. Babin nad Łomnicą p. Rozwadowskiej.

W powiecie rawskim: 13. Magdalenka p. Skolimowskiej.

W powiecie rohatyńskim: 14. Cześniki pp. Milińskich, 15. Firlejów pp. Biesiadeckich, 16. Kurzany pp. Wolfartów, 17. Lipica dolna p. hr. Russockiego, 18. Putiatyńce pp. Torosiewiczów, 19. Rohatyn-Zamek pp. Daszewskich, 20. Sarnki górne p. Kępliczowej.

W powiecie tłumackim: 21. Przybyłów p. Horodyńskiej.

W powiecie żydaczowskim: 22. Żydaczów-Podzamcze p. Berezowskiej, 23. Żyrawa p. Czajkowskiej.

Nie wątpimy, że dalsze oferty napływać będą (pod adresem związkowego naczelnictwa skautowego, Lwów, ul. Sokoła 7) i że także dwory, które specyalnych ofert nie złożą, przecież opieki i życzliwości skautom w potrzebie nie odmówią.

Sekretaryat naczelnictwa skautowego Związku pol. gimnast. Tow. sokolich.

— **Numery wakacyjne »Skauta«.** Redakcya tego pisma podaje do wiadomości ogólnej, że „Skaut" Nr. 17, 18 i 19, tj. z dn. 15 czerwca, 1 i 15 lipca, wyjdzie 7 lipca w potrójnej objętości (48 str.). Wobec tego prosi wszystkich interesowanych, aby dali znać o wszelkich zmianach adresów wakacyjnych. Szczególniej drużynowi lub ich zastępcy, jako odbierający „Skauta" dla drużyn, proszeni są wziąć to pod uwagę.

Dnia 1 września wyjdzie również potrójny numer wakacyjny z dni 1 i 15 sierpnia i 1 września, Nr. 20, 21 i 22.

— **Najstarsze Towarzystwo humanitarne we Lwowie.** Stowarzyszenie czynnej miłości bliźniego, istniejące we Lwowie od r. 1779, odbyło w ostatnich dniach czerwca b. r. doroczne walne zgromadzenie członków, pod przewodnictwem dyrektora stow. p. Aleksandra Ściborskiego. Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia, przeprowadzono dłuższą dyskusyę nad sprawozdaniem z czynności stowarzyszenia za rok ubiegły, poczem na wniosek komisyi rewizyjnej uchwalono zarządowi stow. absolutoryum z rachunków za r. 1911 i preliminarz na r. 1912. Wedle zamknięcia rachunków za r. 1911 wynosiły przychody 2709 kor. 46 h., rozchody 1672 kor. 46 h., a według bilansu wynosił czysty stan majątku z początkiem r. 1911 łączną kwotę 36.712 kor. 76 h., gdy czysty stan majątku z końcem r. 1911 wynosi 37.709 kor. 76 h., z czego wynika, że stan tego majątku powiększył się z końcem roku 1911 o kwotę 997 kor. Nadmienić wypada, że stowarzyszenie to jest jednem z najstarszych we Lwowie, istnieje bowiem 133 lat jako takie, a celem tego stowarzyszenia jest: 1. udzielanie rzeczywistym członkom pomocy podczas choroby, (dostarczanie lekarza i lekarstw); 2. grzebanie zwłok zmarłych członków rzeczywistych i 3. udzielanie wsparcia ubogim, nienależącym do stowarzyszenia. Informacyj tak mającym chęć przystąpienia do tego stowarzyszenia, jak i członkom tegoż stowarzyszenia udzielają dyrektor stow. Aleksander Ściborski ul. Chorążczyzny 16, sekretarz stow. Wiktor Jaremowicz Piekarska 26, skarbnik stow. Bolesław Mikuliński ul. Grodecka, dom katolicki, gospodarz stow. Jan Makan ul. Wyspiańskiego l. 3.

— **Ankieta i konferencye w czasie tegorocznego targu koszykarskiego w Krakowie.** W czasie dwutygodniowego targu koszykarskiego (Messy), który Liga pomocy przemysłowej urządza w dniach od 10 — 25 sierpnia b. r. w Krakowie, odbędzie się tamże w lokalu zajętym na ten targ, a mianowicie w gmachu „Sokoła" krakowskiego ankieta w sprawie uprawy i handlowego zużytkowania wikliny koszykarskiej.

Równocześnie odbędą się tamże konferencye zawodowe między plantatorami wikliny koszykarskiej a wytwórcami wyrobów koszykarskich, celem ułatwienia ich wzajemnego stosunku.

Liga pomocy przemysłowej zaprasza przeto interesowanych, tak uprawiających wiklinę koszykarską, jak i koszykarnie krajowe o zgłaszanie udziału we wspomnianej ankiecie i konferencyach pod adresem: Liga pomocy przemysłowej, Lwów.

— **Na fundusz budowy pomnika J. Słowackiego we Lwowie nadesłali za marki Słowackiego:** p. Zofia Veltzé z Zaleszczyk 80 kor. 64 hal., Olga Filippi ze Lwowa 40 kor., ks. R. Tumpach ze Lwowa 16 kor., prof. S. Paluchowski ze Lwowa 23 kor. 04 hal., dyr. M. Frąckiewicz z Krakowa 29 kor., SS. Urszulanki w Kołomyi 67 kor. 28 hal., Mysłakowski ze Lwowa 28 kor., SS. Nazaretanki ze Lwowa 34 kor. 30 hal., Zofia Białowąsowa z Kołomyi 28 kor. 80 hal., dr. W. Barysiewicz z Monasterzysk 23 kor. 04 hal., SS. Urszulanki w Krakowie 16 kor., pryw. gimn. król. Jadwigi w Krakowie 11 kor. 64 hal., nadto Władysław Ostachowicz ze Lwowa 31 kor. 19 hal.

Za komitet obywatelski budowy pomnika Juliusza Słowackiego we Lwowie: dr. *J. Kallenbach* prezes, *W. Biechoński* skarbuik, dr. *W. Hahn* sekretarz.

— **Wydawnictwo Księgi adresowej** miasta Lwowa, które w ciągu szesnastoletniej pożytecznej i istotnie bardzo starannej i systematycznej działalności zdobyło sobie powszechne uznanie, zwraca się za naszem pośrednictwem do wszystkich mieszkańców Lwowa, aby ci poparli ze swej strony zabiegi wydawnictwa, nadsyłając mu na karcie korespondencyjnej zawiadomienie o zmianie adresów. Tylko w ten sposób „Księga adresowa" zbliżyć się może do doskonałości i naprawdę spełniać zadanie bardzo upragnionego pośrednika. Adres redakcyi: Franciszek Reichman, ul. Grottgera 3.

— **Nowe ambulatoryum przy lwowskim szpitalu izraelickim,** zbudowane kosztem 70.000 kor., ofiarowanych przez pp. Jakóba i Zofię z Schönfeldów Weinbergów, otwarto wczoraj w południe. Ambulatoryum to ma obszerną poczekalnię dla chorych, z której prowadzą wejścia do oddziału chorób wewnętrznych, chorób uszu, nosa i gardła, chorób kobiecych i wenerycznych i t. d.

— **Wzloty hr. Scipio del Campo** odbędą się w niedzielę, 7 b. m., w Drohobyczu.

— **Wystawa sztuki kościelnej** w Wiedniu odbędzie się pod protektoratem JEm. ks. kardynała Franciszka Ksawerego Nagla, Arcybiskupa wiedeńskiego, w czasie od 8 września do 15 grudnia b. r.

△ **Zgubiono:** w drodze z ulicy Supińskiego do gmachu krajowej dyrekcyi skarbu czarny pulares, zawierający 18 kor. 26 hal.; w drodze z Banku austro-węgierskiego do ul. Teatralnej 6200 kor. w banknotach po 1000 i 100 kor.; książeczkę galic. Kasy oszczędności, wystawioną na nazwisko p. A. Schleicherowej, a opiewającą na 160 kor.

△ **Znaleziono:** w ulicy Rappaporta czarny pulares, zawierający 1 kor. 80 hal. i kartkę zastawniczą; w jednej z dorożek lornetkę teatralną w czarnym futerale.

△ **Samobójstwo.** W realności przy ul. Podzamcze l. 5 odebrała sobie wczoraj życie przez powieszenie się na strychu 16 letnia Kazimiera Szymańska, córka oficyanta sądowego. Zwłoki samobójczyni odstawił komisaryat III. dzielnicy do kostnicy Zakładu medycyny sądowej. Powodem targnięcia się dziewczęcia na życie była tęsknota za zmarłą niedawno matką.

△ **Zamach samobójczy.** Wczoraj w południe rzuciła się w realności przy ul. Sieniawskiej 1 z ganku II. piętra na bruk dziedzińca zamieszkała tam Karolina Młynarska i odniosła tak znaczne obrażenia, że wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło ją w stanie bardzo groźnym do szpitala powszechnego. Powodem zamachu samobójczego miała być zawiedziona miłość.

△ **Echa krwawych zajść na Uniwersytecie lwowskim w d. 1 lipca 1910.** Mikołaj Zaliźniak, b. słuchacz Uniwersytetu lwowskiego, skazany na karę 3-miesięcznego więzienia za udział w krwawych zajściach w Uniwersytecie lwowskim w dniu 1 lipca 1910 i wydalenie z królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, odjechał wczoraj wieczorem po odbyciu kary pociągiem w kierunku granicy węgierskiej, eskortowany przez funkcyonaryusza policyi lwowskiej.

△ **Schwytanie zbiegłego więźnia.** Ubiegłej nocy przytrzymała policya w jednym

z podmiejskich szynków niebezpiecznego rzezimieszka Władysława Szałajdewicza, który zbiegł przed kilku tygodniami z aresztów sądu powiatowego w Szczercu. W towarzystwie Szałajdewicza było pięciu innych włamywaczy, których również oddano do aresztów policyjnych.

△ **Podrzutek.** Pod bramą Zakładu „Dzieciątka Jezus“ znaleziono wczoraj porzucone niemowlę płci żeńskiej. Obok podrzutka leżał list, w którym matka prosi o czasowe zajęcie się dzieckiem i obiecuje po nie się zgłosić. Podrzutka umieszczono na razie w tym Zakładzie. Z przeprowadzonych przez policyę dochodzeń okazało się, że matką podrzutka jest Marya Biss. Policya pociągnęła ją do odpowiedzialności karno-sądowej.

△ **Odcięta pierś kobieca.** Pod baryerą, okalającą placyk przed kościołem św. Anny, znalazł wczoraj wieczorem zarobnik z Zamarstynowa Paweł Wołoszczak odciętą pierś kobiecą, owiniętą w watę, zwilżoną silnie świeżą krwią, w siwy papier i brudną szmatę. Policya wdrożyła w tej sprawie dochodzenia, które wyjaśniły zagadkę. Oto jeden z tutejszych lekarzy po operacyi kobiety chorej na raka, polecił odnieść swemu służącemu odciętą pierś do szpitala żydowskiego. Służący jednak zgubił zawiniątko po drodze.

† **Zmarli:** w Ropicy pod Cieszynem, Jerzy Grycz, właściciel cegielni, prezes miejscowego „Sokoła“;

w Bolechowie, Marcin Wroński, b. adwokat na Podolu rossyjskiem.

— **Strajk robotników rolnych.** W posiadłościach hr. Szeleńskiego koło Aradu 200 robotników rolnych zastrajkowało. 49 robotników zasądzono na 30 dni aresztu, 5 prowodyrów na 60 dni. 50 robotników, którzy zbiegli, ścigają żandarmi. Miuisterstwo rolnictwa zarządziło wysłanie 200 innych robotników w miejsce strajkujących.

— **Wielki zapis.** Warszawskie *Słowo* dowiaduje się o wielkim zapisie na cele oświaty narodowej. Zapisu tego dokonał zmarły przed kilku tygodniami w Bartodziejach, w gub. radomskiej, senator Bolesław Maleszewski. Zmarły pozostawił testament, w którym — według *Słowa* — zapisał znaczną część swej fortuny do rozporządzenia krakowskiej Akademii Umiejętności. Jak wielki jest zapis, jeszcze ściśle niewiadomo; wtajemniczeni obliczają go co najmniej na pół miliona rubli.

— **Drogi »skarb«.** *Kuryer Warszawski* podaje następującą zabawną historyę: Do kupców z Łomży, Hemii i Abrahama Wyszowatych, zgłosił się Konstanty Nitkiewicz, chłop z pobliskiej wsi, a pokazując dwa krążki, pokryte ziemią, czarne, pytał, czy przedstawiają one jakąś wartość. Żydzi, zrobiwszy naprędce „ekspertyzę“, po zmyciu brudu i gliny, oraz po odczyszczeniu krążków przekonali się, że są to pięciorublówki złote „kurs w kraju mające“. Gdy więc chłop oznajmił im, że sąsiad jego Rożański, natrafiwszy na „skarb“, wykopał dwa worki takich krążków, żydzi oświadczyli, że mogą je kupić, byle nie drogo.

Jakoż wieczorem zarówno żydzi, jak chłopi, zjechali się w lesie pod wsią Kramków, przyczem chłopi przywieźli z sobą „skarb“ w dwu workach.

Imponujące rozmiary „skarbu“ tak zaślepiły żydów, że w ciągu kilku minut zapłacili oni chłopom 1000 rubli; chłopi niezwłocznie przerzucili „skarb“ na furmankę żydowską i zacięli konie, rzucając na pożegnanie pod adresem: „Nie gadajcie tylko, od kogo kupione, to wam jeszcze sprzedamy“.

Zapowiedziana transakcya nie miała jednak już dojść do skutku, w olbrzymich workach bowiem zamiast skarbu, znajdowały się stare guziki, śmiecie itp.

Kronika prowincyonalna.

§ Wieczór muzyczny Tow. im. Moniuszki w Stanisławowie. Tutejszy świat muzyczny był przez trzy dni od 21 do 23 z. m. bardzo ożywiony. Tow. im. Moniuszki dało nam poznać najmłodszych adeptów sztuki, nad którymi jak macierz roztacza troskliwą opiekę. Trzydniowe produkcye uwieńczone zostały wieczorem muzycznym, który odbył się w dniu 26 czerwca b. r. z programem nader zajmującym. Prof. szkoły pp. Dąbrowska, Hacker, Ottmanówna mają zupełnie uzasadnione powody zadowolenia, bo produkcye wypadły w całości jak najpoprawniej. W niedzielę, 23 b. m., odbywały się produkcye egzaminowe w obecności p. Kurz, profesora najwyższych kursów Konserwatoryum we Lwowie. Nauki gry na fortepianie udziela w Tow. im. Moniuszki p. Helena Ottmanówna. Przez pierwsze dwa dni trwały popisy średnich kursów, w ostatnim dniu najwyższych. Prof. K. był z postępu uczenic p. O. bardzo zadowolony, przyczem kilkakrotnie wyraził uznanie metodzie jej kształcenia. Oprócz uczenic, które otrzymały postęp celujący zasłużyły w szczególności na odznaczenie pp. Szolinówna, Sawiczewska, Wojtasiewiczówna, Enslówna, Gosławska i Kantor. P. Kantor O., który na wieczorze muzycznym odegrał Dworzaka utwory t. zw. nastrojowe (Stimmungsbilder) t. j. Pogawędka, Na świętej górze i Taniec Kobolda, jest od urodzenia ciemny, co stwarza u niego podczas gry ogromne skupienie i przejęcie, z czem kojarzy się zawsze głębokie odczucie granego utworu.

Na wieczorach muzycznych tego rodzaju skąpo zazwyczaj reprezentowany jest najwytworniejszy instrument z Bożej łaski: głos. Powodem jest nieunikniona trema, która staje się czasem wprost klęską, istotnie pożałowania godnego debiutanta. Czynniki te trzeba koniecznie brać w rachubę, co też czyniąc przyznać musimy, że p. Sussmanówna G. odspiewała doskonale pieśni Bethowena i że podobał się ogólnie walczyk Wrońskiego: „Kocham Cię“, odspiewany z ogromnym wdziękiem przez uczenicę p. Aleksandry Dąbrowskiej, pannę J. Myczkowską, której aparycya sceniczna jest tak bajecznie rusałczana, że każdy z licznych słuchaczy byłby nielada ochotą przyjął tę piosneczkę pod swoim adresem.

W produkcyach uczenic czuć dobrą szkołę p. A. Dąbrowskiej, która z szeregu wyzwolonych ostatniej doby ma dzielnego spiewaka, zbierającego obecnie laury na scenach światowych, Palewicz-Golejewskiego.

P. Hacker, prof. gry na skrzypcach, który sam niewątpliwie do wirtuozów należy, ma w gronie swych uczniów, jak Falle i Freudmanówna A., dzielnych adeptów przyszłych Wieniawskich. Najbardziej utalentowany jest p. Paster R. który fantazyę Sarassatego odegrał z dużym rozmachem i jak najlepsze na przyszłość rokuje nadzieje. Publiczność licznie zebrana oklaskiwała szczerze występujących, należy jednak część tych głośnych wyrazów zbiorowego uznania wziąć ma rachunek dzielnego i sumiennego grona nauczycielskiego.

Ponieważ sprawozdawcy powtarzać wolno krążące wśród publiczności wieści notuję — z zastrzeżeniem — że p. Ottmanównę chce nam podobno zabrać Konserwatoryum lwowskie, co ze względu na jej sumienność, pilność i umiejętność nauczania byłoby dla Stanisławowa stratą niepowetowaną.

K. Z.

§ W Rymanowie. bawiło do 1 b. m. ogółem 952 osób.

§ Egzamin dojrzałości w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie odbył się w dniach od 12 — 17 czerwca b. r. pod przewodnictwem radcy J. Matijowa i dyrektora gimnazyum dr. Jezienickiego. Do egzaminu przystąpiło 48 uczniów zakładu, 1 gimnazyalistka, 2 liceatki i 1 gimnazyalista, uzupełniających egzamin dojrzałości, uzyskany w gimnazyum względnie liceum. Świadectwo dojrzałości otrzymali. Oddział A.:

Andrijeszyn Mikołaj, Balawender Franciszek, Baranowski Bolesław, Bazylewiczówna Anna, Bokotko Kornel, Dawidowicz Eugeniusz, Hładyszewski Jan, Homme Leontyna, Jakubowski Adolf, Klusik Michał, Kociubiński Stanisław, Krieg Jakób, Kurysiówna Joanna, Mionczyński Franciszek, Peszek Wojciech, Plutacz Jan, Sagasz Franciszek, Sahajdak Stefan, Szkabrij Michał.

Oddział B.: Barnaś Julian, Bazali Witołd. Borodajko Bazyli, Ćwiąkała Michał, Gąsior Leon, Hamkało Mikołaj, Herasymowicz Mikołaj, Huber Ignacy, Hutnik Józef, Jaworski Michał, Kandiuk Stefan, Kruszelnicki Zenon, Kusz Bazyli, Kucharski Władysław, Łozowski Józef, Moroz Justyn, Majkut Tadeusz, Puchalik Zygmunt, Romaneć Dymitr, Starczewski Ferdynand, Węgierski Aotoni, Winniczuk Michał, Wonsul Antoni, Ziemba Antoni. Do egzaminu poprawczego przeznaczono 8 uczniów zakładu i 1 gimnazyalistę.

§ Dziecko zagryzione przez świnię. W Pczanach, powiatu żydaczowskiego, zagryzła świnia dnia 28 z. m. 12 tygodni liczącą Annę, córkę tamtejszych włościan Hrynia i Katarzyny Tatarynów, pozostawioną przez nich w domu pod opieką 12-letniego chłopca.

§ Śmierć od piorunu. Dn. 28 z. m. około godziny 5 po południu uderzył piorun w dom Iwana Myhala w Hatowicach, powiatu sokalskiego, wleciał kominem do izby i zabił murarza z Waręża, który był zajęty przy budowie kuchni. Nadto poraził właściciela domu i dwóch cieśli.

Kronika zagraniczna.

* Śniegi i mrozy w Szwajcaryi Przedwczoraj w nocy nastąpiło w całej Szwajcaryi nagłe obniżenie się temperatury i opadły obfite śniegi, połączone z silnym mrozem i wiatrem północno-zachodnim.

* Szkołę nauk politycznych w Paryżu ukończyli w roku bieżącym następujący Polacy: Jan Leśniewski, S. Lisiewicz, Bohdan Straszewicz, Szmigielski i Leon Szper.

* Eksplozya w kopalni. W szybie Osterfeld — jak donoszą z Oberhausen — nastąpił wczoraj wybuch gazów. 15 górników poniosło śmierć, kilku zaś innych jest ciężko rannych.

* Koszta oświaty w Rossyi. Przed laty 10 w 1902 roku wydał skarb państwa w Rossyi tylko 36 milionów rubli na oświatę. W roku zaś bieżącym 1912 wyda 169 milionów na same szkoły ludowe. A ponieważ ludność Rossyi wynosi teraz 165 milionów, przeto wypada, że koszta elementarnego nauczania wynoszą teraz w Rossyi mniej więcej rubla na osobę, a przed laty dwudziestu wynosiły 7 kopiejek na osobę.

* Japończyk o kościele katolickim. Profesor teologii porównawczej w Uniwersytecie w Tokio, dr. Anesaki Masaha, powrócił świeżo do ojczyzny z podróży, jaką podjął do Europy w celu studyów nad rozmaitemi wyznaniami chrześciańskiemi. Obecnie dzieli się on wynikami tych studyów z rodakami, zwracając przedewszystkiem ich uwagę na urządzenie Kościoła katolickiego. Jego zdaniem Kościół ten daleko lepiej, niż każdy inny, podtrzymuje zasadę autorytetu, a zarazem odpowiada realnym interesom każdego kraju.

Dr. Masaha podnosi z naciskiem, że uświęcenie absolutnie jest koniecznem, jeżeli cywilizacya ma czynić postępy i dla tego zakony mają racyę bytu. Japoński uczony zwiedził klasztory Lazarystów, Franciszkanów, Dominikanów i Benedyktynów, gdzie nauczył się wysoko cenić życie duchowe ich mieszkańców. Szczególniej zaś podziwiał on czystość obyczajów, oraz wesołość zakonników, a o ich niezliczonych dobrych uczynkach wyraża się z największem uznaniem.

Notatki literacko-artystyczne.

Tadeusz Nusbaum-Hilarowicz, Zarys austryackiego prawa administracyjnego, Lwów 1912. Nakładem Samuela Bodeka

Od dłuższego już czasu dawał się w naszej literaturze prawniczej odczuwać brak krótkiego podręcznika austryackiego prawa administracyjnego.

Lukę tę wypełnił obecnie podręcznik Nusbauma-Hilarowicza, który w swym „Zarysie“ zestawia najważniejsze zasady i przepisy. „Zarys“ przeznaczony jest przedewszystkiem dla młodzieży uniwersyteckiej, jako repetytoryum do rządowego egzaminu politycznego; może jednak oddać także usługi urzędnikom, przygotowującym się do egzaminów w Namiestnictwie, lub w Prokuratoryi skarbu.

Podręcznik ten wyszedł z pod pióra urzędnika lwowskiej prokuratoryi skarbu, która posiada tak piękną tradycyę pracy na polu literatury prawniczej.

Dr. Tad. Stan. Grabowski: „Komisaryat królewski Chorwacyi wobec jej odrębności państwowej“. Kraków. 1912. Księgarnia G. Gebethnera i Spółki.

(z s.) Znany zaszczytnie badacz dziejów, literatur i dzisiejszych stosunków politycznych w południowej Słowiańszczyźnie, omawia w powyższej broszurze na podstawie aktów historycznych samowolę środków, jakich w ostatnich czasach chwycił się rząd węgierski w celu zdeptania odwiecznych praw i przywilejów królestwa Chorwacyi i Slawonii, złączonych z koroną madziarską unią dobrowolną, nie podbojem.

Bolesław Eustachiewicz: „Hanibal“. Dramat w 3 sprawach. Nakład księgarni Juffy'ego. Lwów. 1912.

(z. s.) Zamiar uidealizowania bohaterstwa rycerskiego i miłości ojczyzny, wypełnia treść wymienionego lirycznego dramatu. Niestety, śmiałe i szlachetne przedsięwzięcie wyraził autor wierszem częstochowskim, który nie uwydatnia należycie piękności przewodniej myśli utworu.

Witold Bunikiewicz: „Złote czasy“. Komedya w III. aktach. Wende i Sp. Warszawa. Karol Juffy. Lwów.

(z. s.) Autor pragnął widocznie nakreślić romansową komedyę w stylu, przypominającym wiek XVII., lecz nie osięgnął założenia należycie, skomponował bowiem zawikłanie banalne, a jak na epokę, którą chciał odtworzyć, nieprawdopodobne. Przybrał je jednak wierszem wcale potoczystym i gładkim.

Wieś ilustrowana. Ukazał się czerwcowy numer tego artystycznego wydawnictwa w zwiększonej objętości, w efektownej okładce. Na bogatą i urozmaiconą treść złożyły się: „Bolesław Prus“ K. Tetmajera, „Bijata“ Maryi Kaczkowskiej, „Ostatnia piędź“ Edwarda Słońskiego, monografia Chotowa, „Gdzie przyczyna?“ artykuł J. Ostoji, „Sianokosy“, „Tułacze“, „Miesiąc sportowy“, „Sport i wieś“, „Polska hodowla pełnej krwi“, „Stado Wrząca Wielka“ (monografia), — poezye Bożymira, A. Rosé i in., „Przegląd Teatralny“, „Na podloty“ i „Iks“ (gawędy i wrażenia myśliwskie) i „Kronika wiejska“. Niezwykle piękne i liczne ilustracye z ostatnich aktualności sportowych, z uroczych miejscowości kraju, a nawet etnograficzne, wyglądające jak ciekawe rodzajowe obrazki, estetyczne winiety i wprowadzenie pewnej gustownej ornamentyki wskazuje, że piękny ten miesięcznik stale się rozwija, jednając sobie coraz to nowych przyjaciół.

Przegląd prasy.

Gazeta Wieczorna z dnia 2 lipca b. r. omawiając mowę Prezesa Koła polskiego dr. Leo, zaznacza, iż najważniejszym ustępem tej mowy było stwierdzenie, że zaufanie Koła do obecnego Rządu jest zachwiane. — Pakt z Koroną pociągnął za sobą tylko tę konsekwencyę, że Koło polskie odstąpiło od zamiaru wypowiedzenia stosunku Rządowi, ale nie straciło wobec niego wolnej ręki.— *Gazeta Wieczorna* podnosi, że Koło ma pełne zaufanie do Ministrów polskich. Prezes Koła polskiego domagał się powołania silnego Rządu parlamentarnego, a ustęp jego mowy, podkreślający z naciskiem solidarność Koła polskiego, oparty na pełnem poczuciu siły, jest zarówno wyzwaniem, jak i satysfakcyą wobec tych, którzy chcieli mieć Koło polskie osłabione ostatniemi zajściami.

Dziennik Polski z dnia 3 lipca b. r. zaznacza, że mowa dr. Leo zawierała w sobie właściwie *consilium abeundi* dla obecnego Rządu i fakt, że generalny mowca *pro*, przemawiający za przyjęciem prowizoryum budżetowego, wystąpił równocześnie przeciwko Rządowi, jest dla tego Rządu tem boleśniejszy.

Czas z dnia 3 lipca b. r. stwierdza, że zasada, na której oparte były wywody dr. Leo, była tą samą, której Koło polskie trzymało się zawsze. Stosunek do Korony, do potrzeb Państwa, pogląd nasz na parlamentaryzm pozostały nienaruszone. Szło o wyjaśnienie epizodów, o przedstawienie, że wśród wypadków dnia wije się ta sama nić, która wiązała wszystkie czyny w jeden łańcuch polskiej polityki. W tym względzie Izba oczekiwała odpowiedzi, przedewszystkiem na dwa pytania: jaki jest nasz stosunek do obecnego gabinetu, a jaki do Rusinów Prezes Koła nie mógł nie zaznaczyć, że po ostatnich epizodach między Rządem a Kołem nic się nie zmieniło, byłoby to niezgodnem z usposobieniem kraju i Koła. Wobec Rusinów zajmujemy to samo stanowisko, wiemy bowiem, że tak, jak dotąd, jednostronnie nie będą udzielane koncesye i uszanowana zostanie zasada, że Sejm jest właściwem forum dla spraw narodowych. Prezes Leo mówił w najtrudniejszych warunkach. W parlamencie sytuacya jest politycznie mętną, w Kole zaś rozdrażnienie pozostawiło ślady. W tym nastroju nie było łatwą rzeczą obrać ton, któryby trafił w myśl Koła. *Czas* wyraża nadzieję, że mowa Prezesa Koła wywoła w kraju dobre wrażenie. Dr. Leo odparł z godnością krzywdzący zarzut, jakoby Koło było stałym orszakiem każdego Rządu i tem samem trafił otwarcie i odważnie w samo sedno agitacyjnych argumentów, którymi się walczy przeciwko Kołu. Mowa dr. Leo nie może minąć bez wrażenia w Wiedniu i da dużo do myślenia tym, którzyby Koło polskie pragnęli pomijać lub sądzili, że może być odosobnione.

Nowa Reforma z dnia 3 lipca b. r. w artykule p. t. „Polityka Koła polskiego“ podkreśla, że słowa dra Leo, wypowiedziane pod adresem Rządu z powodu orędzia do Rusinów, powitane będą w całym kraju z pewnem zadośćuczynieniem i jako ulga w ogólnej depresyi, wytworzonej przez zatarg Koła z P. Ministrem Heinoldem. Rząd poznał już chyba dostatecznie intencye Koła polskiego i wie, w jakich wypadkach i pod jakimi warunkami może liczyć w przyszłości na jego poparcie. Ważnem jest postawienie przez Prezesa dr. Lea twierdzenia, że Koło polskie nie zobowiązuje się do bezwarunkowego popierania każdorazowego Rządu. *Nowa Reforma* wyraża przekonanie, że pomimo niezaprzeczonych zalet mowy Prezesa dra Lea, zalety te działać na razie mogą tylko na dalszą metę, kraj zaś żądny jest sukcesów, będących wyrazem potrzeb, które nie cierpią zwłoki. Kraj i społeczeństwo muszą mierzyć skuteczność polityki Koła nie skalą jego polityki państwowej, lecz oceniać tę skuteczność według wyników i objawów polityki Koła na terenie własnych potrzeb i żądań ludności.

Nowa Reforma z dnia 2 lipca b. r. w artykule p. t. „Ludowcy i Koło polskie“ podkreśla fakt, że w ostatniej kadencyi parlamentarnej okazały się poważne luki wewnętrznej konsolidacyi Koła. Źle jest, jeśli jedna z największych grup większości Koła rozpoczyna niewytłumaczoną niczem frondę. *Nowa Reforma* występuje przeciw posłowi Stapińskiemu, zarzucając mu, że zamiast przewodzić i na podstawie swojego doświadczenia kierować stronnictwem, pozwala kilku radykalnym, czy też niezadowolonym jednostkom w stronnictwie sobą kierować, przez co zamiast wzmocnić, osłabia pozycyę Ministra, który wyszedł z łona jego klubu. Ludowcy muszą się zdecydować: czy chcą przejść do opozycyi, czy też brać udział w rządach.

Rusłan z dnia 4 lipca b. r. w artykule „Wszechpolskie pogróżki“ występuje przeciwko *Słowu Polskiemu*, zarzucając mu, że

w ocenianiu ostatnich zajść kieruje się stanowiskiem skrajnie partyjnem i przyczynia się tylko do rozgoryczenia i ciągłego rozjątrzania sporu polsko-ruskiego.

Kółka rolnicze.

Lwów, dnia 4 lipca.

Wczorajsze obrady popołudniowe, rozpoczęły się o godzinie 4 dyskusyą nad referatem dr. Roehra w sprawie Związku ekonomicznego T. K. R.

Następnie ks. Mojżeszowicz przedstawił wniosek komisyi-matki z kandydatami do komisyi statutowej, którą to listę przyjęto bez dyskusyi Wybrani zostali pp.: Madejczyk, Piwowar, Haładej, Turski, ks. Mojżeszowicz, Zygmunt, Smyk, Malik, ks. Szokalski, Podgórski, Mazur, Wierczak, Biela, Krajewski, Zatoka.

Z porządku dziennego dyr. Adamski wygłosił referat o „Przewodniku Kółek“ i o „Kalendarzu Kółek rolniczych“, następnie protektor dr. Dulęba referował sprawę bibliotek, czytelń i wydawnictw, tudzież sprawy obrony pożarnej. Referent przedstawił następujące rezolucye:

„Rada ogólna Kółek rolniczych w uznaniu ważności ochotniczej straży pożarnej Kółek rolniczych dla gmin wiejskich, stwierdza potrzebę urzeczywistnienia rejonów strażackich Kółek w celu rozszerzenia organizacyi wspomnianych straży pożarnych, w celu dokonania lustracyj w korpusach strażackich Kółek; uznaje wielce pożądanem podjęcie akcyi dla zaprowadzenia apteczek ratunkowych w zarządzie ochotniczych straży pożarnych, względnie oddziałów kobiecych Kółek rolniczych i ponowienie przyrzeczonej pomocy krakowskiego Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń; utwierdza zapowiedziane przez Zarząd główny wydanie wskazówek w organizacyi i działalności ochotniczych straży pożarnych Kółek rolniczych.

W odczuciu potrzeby ułatwienia samokształcenia się w Kółkach rolniczych w zakresie zawodowej wiedzy, Rada ogólna uznaje za wskazane wzmocnienie do tego celu wiodących wydawnictw, zapomocą własnych nakładów Towarzystwa Kółek roln., tudzież przez porozumienie się z poważnemi firmami wydawniczemi, w pierwszym rzędzie z Macierzą polską, celem uzyskania potrzebnych nowych zawodowych wydawnictw; uznaje wskazanem uzyskanie na właściwej drodze nowych sztuk ludowych, nadających się do teatrów włościańskich w Kółkach roln.

Celem przyspieszenia akcyi w zaprowadzeniu gospód chrześciańskich Kółek rolniczych na podstawie regulaminu, dla tych gospod ułożonego przez Zarząd główny, utwierdza Rada główna przynaglenie do Namiestnictwa o załatwienie podania Z. G. z 24 marca 1911 l. 4909“.

W dyskusyi, jaka się wywiązała, zabierał głos cały szereg mowców, między innymi dyr. Okołowicz, który poruszając sprawy emigracyjne, prosił o dalsze popieranie Tow. emigracyjnego, ks. Kaliciński i dyr. Bednarski, domagając się poparcia akcyi o nałożenie na Towarzystwa asekuracyjne opłat na zorganizowanie straży pożarnych w całym kraju.

Nastąpił referat p. Teodora Popławski, w sprawie handlu pośredniczącego w dziale rolniczym. Referent przedstawił następujący wniosek:

„Ogólna Rada poleca zarządom Kółek rolniczych, aby zaopatrywanie Kółek w towary rolnicze przeprowadzały tylko przez pośrednictwo zarządu głównego, a czyni to w tem mniemaniu, że nabyte w ten sposób towary będą stosunkowo dobre, tanie i pewne Gdyby podobne towary były oferowane na warunkach korzystniejszych przez inne postronne firmy lub instytucye, mają być te oferty przesłane zarządowi głównemu do rozpatrzenia i ewentualnego zastosowania się“.

Z kolei mówili: dyr. Adamski o artykułach spożywczych i dr. B. Dulęba o lustracyach handlowych i kursach handlowych, zakończywszy następującymi wnioskami:

„Ogólna Rada: 1. utwierdza rozszerzony program wielce pożądanych praktycznych kursów handlowych w Ciężkowicach i zapowiedź ich spiesznego urzeczywistnienia, a mianowicie: urządzenia 10-dniowych kursów dla kierowników sklepów Kółek rolniczych i dla lustratorów powiatowych od 4—14 sierpnia 1912 i od 16—26 sierpnia 1912, urządzenia od 1 września do 20 grudnia 1912 normalnych kursów dla praktykantów handlowych w sklepach Kółek rolniczych; — 2. uznaje naglącą potrzebę wydania przez zarząd główny Przewodnika handlowego dla sklepów T. K. R.; — 3. wobec stwierdzonego niedostatku zawodowych sił handlowych, uznaje za wskazane przelanie obowiązku zwykłego lustrowania sklepów Kółek rolniczych na instruktorów powiatowych, aż do czasu odpowiedniego zwiększenia liczby lustratorów handlowych, czynnych z ramienia zarządu głównego“.

Po dyskusyi, jaka się wywiązała nad tymi wnioskami, wyczerpano porządek dzienny, wobec czego przewodniczący p. Cielecki zamknął obrady, podziękowawszy uczestnikom za udział w nich i wezwawszy wszystkich do solidarnej pracy.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 24 do 30 czerwca 1912 r. bez opłaty akcyzowej. — (Waluta kor.). Za 50 kg.: Pszenica 9·40 do 10·30, żyto 9·— do 9·50, jęczmień browarny 8·50 do 9·—, pastewny 8·— do 8·50, owies stary 9 30—9·50, hreczka 9·70 do 10·—, kukurudza —·— do —·—, groch do gotowania 12·— do 14·—, pastewny 8·50 do 9 50, fasola biała gal. —·— do —·—, bobik 8.50 do 9·—, wyka 10·10 do 10·60, łubin gal. —·— do —·—, rzepak zimowy 15·30 do 15·60, nowy —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, chmiel z 1910 r. 280·— do 300·—, chmiel z 1911 roku —·— —·—, nasienie koniczyny czerwonej 87·— do 97·—, białej 108·— do 131·—, szwedzkiej —·— do —·—, tymotka —·— do —·—, siano lepsze 3·40 do 3·50, gorsze 2 80 do 3·—, otawa —·— do —·—, siano z koniczyny 3·60 do 3·70, słoma okłotowa 2·60 do 2·80, słoma mierzwiasta 2 30 do 2 40, kartofle jadalne na całe wag. 10.000 kg. —·— do —·—, gorzelniane za 1 prc. skrobi całe wag. 10.000 kg. —·— do —·—, nafta zwykła 14·50 do 15·50, salonowa 16·50 do 17·50; za 100 kg.: ropa borysławska *loco* Borysław (prompt.) 4·40 do 4·43, drzewo opałowe twarde w całych wagonach po 10.000 kg. 2·10 do 2·10, drzewo opałowe miękkie w całych wagonach po 10.000 kg. 1·95 do 1·95, mąka pszenna, grysik 36·— do 37·—, mąka pszenna Nr. 0 36·— do 37·—, Nr. 1 35·— do 36·—, Nr. 2 34·— do 35·—, Nr. 3 33·— do 34·—, Nr. 4 32·— do 33·—, Nr. 5 31·— do 32·—, Nr. 6 29·— do 30·—, Nr. 7 24·— do 27·—, Nr. 8 19·— do 20·—, mąka żytna Nr. 0 29·— do 31·—, Nr. 1 27·— do 29·—, Nr. 2 21·— do 21.—, Nr. 3 18·— do 18·—, otręby pszenne 12·— do 16·—, żytne 12·— do 16·—; za 1 kg.: mięso wołowe przednie w ćwiartkach *loco* rzeźnia 1·70 do 1·90, mięso wołowe tylne w ćwiartkach *loco* rzeźnia 1·86 do 1·96, mięso cielęce *loco* rzeźnia (engros) 1·50 do 1·70, wieprzowina *loco* rzeźnia (engros) 1·40 do 1 56, spirytus kontyngentowy za 10.000 litr prc. 69·50 do 70·50, spirytus nadkontyngentowy za 10·000 litr prc. 49·50 50·50.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan przyjął wczoraj na dłuższem, osobnem posłuchaniu P. Ministra skarbu Zaleskiego.

= *Wiener Ztg.* ogłasza Najw. pisma Odręczne do hr. Stuergkha i bar. Heinolda w sprawie powierzenia temu ostatniemu aż do dalszego zarządzenia teki rolnictwa.

= Najj. Pan nadał P. Ministrowi robót publicznych Trnce i P. Ministrowi Galicyi Długoszowi godność tajnych radców.

= Czeski Wydział krajowy postanowił w sprawie wyboru p. Vik-Kunetickiej zaproponować Sejmowi utworzenie osobnej komisyi z 21 członków, celem powzięcia stanowczej decyzyi, czy wybór kobiety na posła jest dopuszczalny.

= W Petersburgu obiega sensacyjna pogłoska, że Bethmann-Hollweg na konferencyi, która podczas zjazdu ces. Wilhelma z carem Mikołajem odbędzie się na pokładzie „Standarta“, ma uczynić propozycyę nowego ugrupowania mocarstw i wyrazić życzenie, aby Rossya przystąpiła do trójprzymierza.

= Angielska Izba gmin po burzliwej dyskusyi uchwaliła pierwszy artykuł billu o homerule'u 316 głosami przeciw 224. Zamknięcie dyskusyi wywołało żywe protesty ze strony opozycyi. Wkońcu nastąpił spokój i Izba przystąpiła do dyskusyi nad drugim artykułem.

= Zebranie albańskich oficerów załogi Monastyru zwróciło się telegraficznie do ministerstwa wojny w Konstantynopolu z doniesieniem, że nie solidaryzuje się z dezerterami, jednakże prosi, by dezerterów nie karano, ponieważ działali z pobudek patryotycznych.

Z Janiny donoszą, że 7 oficerów i znaczna liczba żołnierzy uciekła w góry. Z Janiny wysłano batalion z karabinami maszynowymi, celem ścigania zbiegów.

Kilku albańskich studentów Uniwersytetu w Konstantynopolu zbiegło na Korfu, gdzie znajdują się już albańscy studenci z Salonik.

= W półurzędowym komunikacie oświadcza rząd włoski, że wstrzymuje chwilowo operacye na morzu Egejskiem, póki Turcya nie przezwycięży wewnętrznych trudności, Włochy bowiem chcą, aby Turcya utrzymała swoje stanowisko na Bałkanach.

= Do *Echo de Paris* donoszą z Rzymu, że ambasador włoski w Berlinie, Pansa, wyjechał do Rzymu w sprawie pośrednictwa Niemiec w zatargu włosko-tureckim. Włochy zgodziłyby się podobno rozpocząć rokowania pokojowe i wycofać wojsko swe z wysp morza Egejskiego, jeżeli Porta odwoła wojsko tureckie z Trypolisu i Cyrenaiki, gdzie zwierzchnictwo Włoch nie ulega obecnie wątpliwości. Dalej, wobec wielkich kosztów wojny, Włochy nie zgadzają się już obecnie na zapłacenie Turcyi proponowanego z początku wojny wynagrodzenia za Trypolis i Cyrenaikę, natomiast gotowe są, pod pewnymi warunkami, uznać duchowne zwierzchnictwo sułtana tureckiego w owych prowincyach. Wreszcie Włochy żądają ustąpienia im przez Turcyę jednej z wysp na morzu Egejskiem, celem urządzenia tam stacyi węglowej dla włoskich okrętów wojennych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 4 lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby posłów p. Moraczewski zgłosił wniosek o zniżenie cen soli i poprawę losu robotników salinarnych; p. Dębski wnioski: w sprawie postępowania przy ściąganiu podatku osobisto-dochodowego od chłopów, w sprawie przekazywania nadwyżek kas sierocińskich krajom i w sprawie zmiany § 939 ustawy cywilnej.

Izba przyjęła w drugiem i trzeciem czytaniu ustawy w sprawie bezpieczeństwa pupilarnego częściowych zapisów dłużnych krajowej pożyczki kolejowej Szląska i pożyczki funduszu melioracyjnego Dalmacyi, poczem przystąpiono do obrad nad sprawozdaniem komisyi żeglugi morskiej i rybołowstwa morskiego.

Przemawiali pp. Rybař (słow. lib.), Pittoni (włoski soc. dem.) i Bugatto (włoski lud.).

Wiedeń, 4 lipca. Izba posłów przyjęła w 2 i 3 czytaniu ustawy w sprawie rozszerzenia ubezpieczenia od wypadku i od choroby na zakłady żeglugi morskiej i rybołowstwa morskiego, oraz międzynarodową umowę w sprawie zderzenia się okrętów, niesienia pomocy itd.

Przystąpiono do obrad nad ustawą o regulacyi Dunaju.

Wiedeń, 4 lipca. Komisya wodna odbyła dziś posiedzenie. Pp. Budzynowski i ks. Koresec (słow. lud.) wygłosili zastrzeżenia w sprawie protokołu wczorajszego posiedzenia. Wywiązała się dyskusya regulaminowa, podczas której przyszło do burzliwych scen, co zniewoliło przewodniczącego do przerwania posiedzenia.

Po przerwie, ze względu na wzburzenie, przewodniczący zamknął posiedzenie.

Termin następnego posiedzenia podany będzie członkom komisyi na piśmie.

Wiedeń, 4 lipca. W kuloarach Izby opowiadają, że posiedzenie komisyi wodnej było bardzo burzliwe. P. Korošec z powodu, że mu odebrano głos w dyskusyi regulaminowej, rzucił kilkoma książkami o ziemię, a p. Budzynowski podarł protokół posiedzenia.

Wiedeń, 4 lipca. Komisya budżetowa przyjęła wczoraj przedłożenie rządowe w sprawie sprzedaży poszczególnych własności państwowych. Z przedłożenia wykreślono na wniosek p. Diamanda sprzedaż pralni wojskowej we Lwowie przy ulicy Zyblikiewicza.

Kraków, 4 lipca. Na podstawie werdyktu przysięgłych sąd skazał na karę śmierci przez powieszenie Zofię Michalską, włościankę z Bibic, za skrytobójcze zamordowanie własnego męża.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 4 lipca. Prognoza na 5 lipca 1912 r. W Galicyi wschodniej: Zmiennie, czasem opady, północny mierny wiatr.

W Galicyi zachodniej: Zmiennie, czasem opady, północny mierny wiatr.

Poznań, 4 lipca. (*Tel. pryw.*). Marcin Czajka sprzedał folwark Podborowo, obszaru 700 morgów. komisyi kolonizacyjnej za 280.000 mk. Folwark ten był kupiony od Banku parcelacyjnego w Kościanie za 200.000 marek.

Warszawa, 4 lipca. (*Tel. pryw.*). Według pogłosek wybory do IV. Dumy będą nieco odroczone, ponieważ wyznaczenie ich przed ukończeniem robót polnych wywołałoby zastój w wyborach 3-stopniowych. Można przewidywać początek kampanii wyborczej przed końcem września, a koniec na ostatnie dni listopada.

Łódź, 4 lipca. (*Tel. pryw.*). Wystawa przemysłowo-rzemieślnicza będzie otwarta 17 b. m.

Kijów, 4 lipca. (*Pet. Ag. tel.*). Na wniosek prokuratora sąd sformułował wniosek, by znieść oskarżenie przeciwko Mendlowi Berlitzowi w procesie o mord rytualny i by uzupełnić śledztwo.

Petersburg, 4 lipca. (*P. A.*) Półurzędowa *Rossia* pisze, że zjazd cesarzy niemieckiego i rossyjskiego wywołał żywą polemikę w prasie zagranicznej, zwłaszcza niemieckiej, na temat, czy jest on wydarzeniem politycznem, czy też tylko międzynarodowym aktem kurtoazyi sąsiednich monarchów. *Rossia* powiada, że polemika ta jest zbyteczna, bo zjazd cesarza niemieckiego z rossyjskim zawsze musi mieć znaczenie wielkiego wydarzenia w międzynarodowem życiu politycznem. Tradycyjna przyjaźń rossyjsko-niemiecka nigdy nie tworzyła groźby dla innych państw europejskich, a oba te państwa sąsiednie zdążają wprawdzie w myśl odrębnych swych interesów politycznych i gospodarczych do odrębnych celów, w jednym jednakże punkcie zawsze są zgodne, mianowicie w szczerem usiłowaniu utrzymania pokoju i spokoju w Europie.

Zjazd w Porcie Bałtyckim.

Port Bałtycki, 4 lipca. O godzinie 10 rano przyjechał tu car z rodziną na yachcie „Standart“.

Neufahrwasser, 4 lipca. Yacht „Hohenzollern“ z cesarzem Wilhelmem na pokładzie odjechał do portu Bałtyckiego.

Wojna włosko-turecka.

Rzym, 4 lipca. *Agencya Stefaniego* donosi z Trypolisu, że bomba, rzucona z balonu sterowego na obóz turecki, zabiła 19 ludzi, a 5 raniła.

Essen, 4 lipca. W szybie „Gustaw“ nastąpił bardzo silny wybuch. Dobyto już bardzo wiele zwłok. Szczegółów dotąd brak.

Bukareszt, 4 lipca. Ubiegłej nocy zderzył się jakiś automobil z pociągiem kolejowym. Trzy osoby zginęły, 3 ciężko ranne. Między zabitymi jest francuski publicysta Chilot.

Bukareszt, 4 lipca. Por. Caranga spadł podczas lotu aeroplanem z wysokości 100 metrów i zabił się na miejscu.

Baltimore, 4 lipca. Clark był jednym z pierwszych, którzy gratulowali Wilsonowi z powodu wyboru. Clark przyrzekł mu szczere poparcie i oświadczył, że niepowodzenie swe zawdzięcza oszczerstwom Bryana. Godności wiceprezydenta nie przyjął, podobnie jak Bryan.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4go lipca 1912. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 645 50, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 841·—, Akcye Anglobanku 330·75, Akcye Unionbanku 611 75, Akcye Länderbanku 528 25, Akcye Bankvereinu 529 25, Akcye Bodencredit 1295·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 678·—, Akcye kolei państwowych 717·50, Akcye kolei Południowej 96·50, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 4970.—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 990 50, Akcye Rima Muranyi 767·—, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3150 —, Akcye Fabryki broni 1111·—, Akcye Tureckie tytoniowe 341·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 743 —. Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—. Renta majowa 88·25, Austryacka Renta koronowa 88·25. Węgierska Renta koronowa 88·10, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 87·50, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90·20, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97·50, 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 89·50, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 98·25, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 97·40, 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 87 80, 4-prc. pożyczka m. Lwowa 91·25, Losy tureckie 240 75, Marki 117·85, Rubel 254·—, 5-prc. Rossyjska pożyczka z r. 1906 104 80, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—. Skoda 762·50. Pożyczka miasta Krakowa 1909 86·75. Galicyjski Bank ziemski 99·25.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

WYKAZ

pięciu liczb wyciągniętych

w c. k. Urzędzie loteryjnym we Lwowie

dnia 3 lipca 1912.

62 — 33 — 42 — 64 — 83

W myśl patentu loteryjnego wzywa się strony interesowane, aby urzędowe wykazy nieprzyjętych lub zmniejszonych wkładek pieniężnych w kolekturach loteryjnych dokładnie przeglądnęły i kwoty nieprzyjęte lub też osiągnięte wygrane, za zwrotem oryginalnych kartek wkładkowych w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ciągnienia pobrały.

Jeżeliby zaś kolektor słusznej wypłaty odmawiał, lub też nie całkowicie uiszczał, to należy przedłożyć odnośną kartkę dotyczącemu Urzędowi loteryjnemu tem pewniej w wyż wspomnianym czasie‘ gdyż po upływie tego stanowczego terminu, wszystkie niepobrane wkładki i kwoty wygrane przepadają i nie mogą już być pod żadnym warunkiem żądane.

Następne ciągnienia we Lwowie odbędą się dnia 17 i 31 lipca 1912.

Z c. k. Urzędu loteryjnego dla Galicyi i Bukowiny.

Przyjechali do Lwowa

dnia 4 lipca 1912.

HOTEL GEORGE'A. Pp.: W. Niedźwiedzki z Wankowiec, K. Marmorosz z Karowa, J. Sliwiński z Kosoniec, E. Winter z Wieliczki.

HOTEL IMPERIAL. P. S. Berezowski z Rossyi.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 4 lipca 1912.

	płacą K	h	żądają K	h
	waluta kor.			
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	675	—	682	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	408	—	414	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	539	—	537	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipinskiego po 500 kor.	475	—	485	—
II. Listy zastawne za 100 kor. (Kupony bieżące)				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	110	—	—	—
„ „ „ $4^1/_2$ pr. w. a. los w 50 l.	97	40	98	10
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	90	—	90	70
„ kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los w 51 l.	98	—	98	70
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	89	60	90	30
Banku gal. ziem. kr. $4^1/_2$% 60 l.	—	—	—	—
List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4^1/_2$% 60 l.	98	—	98	70
Ziemiany Bank hipoteczny Lwów	97	80	98	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	95	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w $41^1/_2$ lat	94	50	—	—
4 pr. los w 56 lat	87	60	88	30
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	50	98	20
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. $4^1/_2$ pr. (3 em.)	98	—	98	70
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	87	50	88	20
Kol. lokalne dtto 4 pr.	87	—	87	70
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	88	30	89	—
Pożyczki kraj. 4 prc. z r. 1908	85	—	85	70
„ m. Lwowa 4 pr.	87	50	88	20
„ „ „ 4 konwers.	89	—	89	20
„ m. Krakowa	86	30	87	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	38	11	48
20 frankówka	19	18	19	32
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	—
„ „ „ papierowych	253	30	254	50
100 marek niemieckich	117	70	118	10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2 lipca 1912.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	87·60	88·80
styczeń-lipiec	87·60	87·80
Jednolity dług państwa w srebrze		
luty-sierpień	90·30	90·50
kwiecień-październik	90·80	90·50
Koronowa waluta.		
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1550·—	1610·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	434·—	446·—
„ „ 1864 po 100 zł.	602·—	614·—
„ „ 1864 po 50 zł.	304·—	310·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	287·—	289·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	112·95	113·15
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	87·60	87·80
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	89·75	90·75
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	107·50	108·50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5^3/_4$ pr. (ostemp. akcye)	433·—	435·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5^1/_4$ pr.	107·75	108·75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	88·95	89·95
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolna od podatku 4 pr.	89·55	90·55
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	101·80	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	89·15	90·15
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	89·—	90·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	93·60	94·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	93·60	94·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	93·40	94·40
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	88·80	89·80
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	88·75	89·75
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1884 4 pr.	88.90	89·90
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	110·50	111·50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	108·40	108·60
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	87·60	87·80
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	280·—	292·—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	412·—	424·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	206·—	212·—
Koronowa waluta.		
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	88·—	88·40
Węgier za 100 zł. 4 pr.	87·55	88·55
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·—	101·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	90·—	91·—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	87·80	88·80
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	97·40	98·40
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	88·20	88·50
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	113·—	119·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	236·30	239·30
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los $4^1/_2$ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	272·—	284·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	252·—	264·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4^1/_2$ pr. 60 l.	98·75	99·75
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
„ „ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. $4^1/_2$ pr.	97·50	98·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	90·25	91·25
Banku gal. ziem. kred. $4^1/_2$ pr. 60 l.	98·25	99·25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	87·50	88·50
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	94·50	95·50
„ „ „ „ 4 pr. starsze	97·60	98·60
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi $4^1/_2$ pr. $51^1/_2$ lat zwrotne	98·25	99·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4^1/_2$ pr.	98·—	99·—
Banku kr. obl. kolej. żel. $57^1/_2$ l. 4 pr.	87·—	88·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	94·70	95·70
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	95·—	96·—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1883	113·15	114·15
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	82·30	83·30
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	87·90	88·90
Gal. kol. loh. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 zł. 5 pr.	100·—	101·—
„ „ „ „ 1896 „ 4 pr.	—·—	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	26·—	30·—
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł.	484·—	496·—
Koronowa waluta.		
Clary 40 zł. m. k.	165·—	175·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	65·25	71·25
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	51·—	57·—
„ „ węg. tow. 5 zł.	31·—	37·—
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	82·—	88·—
Salma 40 zł. m. k.	330·—	—·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	328·75	329·75
Peszt. Banku handl. 500 zł.	4000·—	4010·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	644·—	645·—
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	839·50	840·50
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	774·—	776·50
Gal. banku hip. 200 zł.	678·—	682·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	410·—	414·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	528·50	529·50
„ Austro-węg. 1400 kor.	2121·—	2131·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	611·—	612·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	270·—	271·—
Żiwnosteńska banka 100 zł.	282·50	283·—
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	448·—	449·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	423·—	427·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	4950·—	4970·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	536·50	538·50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	295·—	305·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1276·—	1285·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	760·—	762·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	752·—	756·50
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	989·—	990·—
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	3162·—	3173·—
Schodnicy 500 kor.	460·—	468·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	340·—	342·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	261·50	265·50
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 1 funt. szt. 3 pr.	$24·13^1/_2$	$24·17^1/_2$
Paryż za 100 franków	$95·62^1/_2$	95·80
Petersburg za 100 rubli $4^1/_2$ pr.	$254·12^1/_2$	$255·22^1/_2$
Niemieckie banki	117·90	118·10
Włoskie banki	$94·57^1/_2$	$94·77^1/_2$
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·35	95·50
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·39	11·42
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	$19·12^1/_2$	$19·15^1/_2$
20-markówka	23·58	23·82
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·90	118·10
Włoskie banknoty za 100 lir	94·70	94·90
Ruble	$2·53^1/_4$	$2·54^1/_4$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. VIII. 857/12 (8) (8241 3—3)

Strona zobowiązana Wilhelm Buchbinder.

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa dla kredytu hipotecznego i osobistego w Krakowie, stow. zarej. z ogr. poręką, odbędzie się dnia 23 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 45 na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 1535 lk. 143 Dz. VIII. gm. Kraków, stanowiącej parc. bud. lk. 768 ze stojącym na niej domem w stanie nieużytecznym.

Wartość szacunkowa 12.400 kor.

Najniższa oferta 6200 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Kraków, dnia 12 czerwca 1912.

L. cz. E. 671/12 (7) (8177 3—3)

Edykt.

Dnia 17 lipca 1912 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Monasterzyskach licytacya realności lwh. 1277 gm. Barysz.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1320 kor.

Najniższa cena wynosi 880 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć w niżej wymienionym sądzie, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Monasterzyska, dnia 25 maja 1912.

Zl. 16.973/1912. VIII. (8276 2—3)

Offertausschreibung.

Bei der k. k. Tabakfabrik in Krakau gelangt der Bau eines Bretterschopfens im veranschlagten Kostenbetrage von rund siebzehntausend (17.000) Kronen zur Vergebung.

Die Offerte haben sich auf sämtliche Arbeiten des Arbeitsausweises zu erstrecken.

Die Arbeiten sollen nach instanzenmässiger Genehmigung eines der Offerte sofort begonnen und derart gefördert werden, dass der Bau spätestens bis Ende Oktober 1912 vollständig fertiggestellt ist.

Als Vadium sind fünf (5) Prozent des vom Offerenten eingesetzten Offertbetrages zu berechnen, und soferne kein Garantiebrief beigebracht wird, bei einer k. k. Kassa zu erlegen.

Die erforderlichen Projektsbehelfe (Arbeitsausweis, allgemeine und spezielle Bedingnisse) sind bei der k. k. Tabakfabrik in Krakau während der Amtsstunden erhältlich, woselbst auch nähere Auskünfte erteilt werden.

Die Offerte, in welchen die auf Grund der eingesetzten Preise und Beträge ermittelte Endsumme in Ziffern und Buchstaben auszudrücken ist, und denen die hinausgegebenen Arbeitsausweise datiert, entsprechend ausgefüllt und per Bogen mit 1 K. Stempel vergebührt beizulegen sind, haben insbesondere zu enthalten:

a) die genaue Adresse und Bezeichnung des Bewerbers,

b) die Erklärung, dass der Bewerber von den vorerwähnten Projektsbehelfen (allgemeine und spezielle Bedingnisse, sowie Arbeitsausweis) Kenntnis genommen hat und sie für das Vertragsverhältnis als bindend anerkennt, ferner, dass er die für die Bauarbeiten allenfalls massgebenden örtlichen Verhältnisse erhoben hat;

c) seitens gemeinschaftlich bietender Personen die Erklärung, dass sie sich für das Anbot solidarisch verbindlich machen und die Bezeichnung des für die Geschäftsabwicklung und zur Empfangnahme der Zahlung Bevollmächtigten;

d) die Erklärung, dass der Bewerber bis zum Termine der Zuschlagserteilung im Worte bleibt und dass er die Einhaltung der im § 862 a) b) G) B) bezw. im Art. 318 und 319 H) G) B) zur Annahme eines Versprechens festgesetzte Frist nicht beansprucht: e) die Erklärung, dass sich der Bewerber dem unter § 18 der allgemeinen Bedingnisse angeführten Gerichtsstande unterwirft; f) den Nachweis über den Erlag des Vadiums (Quittung) bezw. den Hinweis auf den dem Offerte beigeschlossenen Garantiebrief; g) nähere Angaben über die Zahl und Bezeichnug der dem Offerte nebst dem Arbeitsausweise, den allgemeinen und speziellen Bedingnissen und dem Vadialdokumente etwa sonst noch beigelegten Dokumente.

Die vorschriftsmässig gestempelten Offerte haben auf dem inneren, versiegelten Umschlage ausdrücklich als „Offert betreffend den Bau eines Bretterschuppens bei der k. k. Tabakfabrik in Krakau“ (äusseres Kuvert mit der Adresse der k. k. Tabakfabrik in Krakau) bezeichnet zu sein, und sind bis spätestens 30 Juli 1912, 12 Uhr mittags bei dieser Tabakfabrik einzubringen oder derart abzusenden, dass sie längstens zu obbezeichnetem Zeitpunkte daselbst vorliegen.

An ein anderes Amt etwa gelangende Offerte können nicht berücksichtigt werden, und werden den Anbotstellern retourniert.

Die Eröffnung der Offerte findet am genannten Einreichungstage um 2 Uhr nachmittags in der Kanzlei der k. k. Tabakfabrik in Krakau statt.

Es steht den Anbotstellern, bezw. deren Bevollmächtigten frei, der Offertverhandlung beizuwohnen.

Von jenen Offerenten, welche für die k. k. Tabakregie noch keine grösseren Bauarbeiten ausgeführt haben, sind die Offerte mit einer Referenzenliste über ihre bisherige Tätigkeit im Baufache, insbesondere über die Ausführung von öffentlichen Bauten zu belegen.

Die Auswahl unter den Offerenten bleibt der k. k. Generaldirektion der Tabak-

regie vorbehalten, ebenso das Recht, die Offertverhandlung zu annullieren.

Die Anbotsteller werden seinerzeit von der Annahme oder Ablehnung ihrer Anbote schriftlich verständigt werden.

Bei Annahme der Offerte gilt das erlegte Vadium als Vertragskaution.

K. k. Generaldirektion der Tabakregie.

Wien, am 26 Juni 1912.

Der k. Sektionschef und General-direktor.

L. cz. E. 975/12 (5) (8311)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 28 licytacya realności wyk. hip. 1. 520 i 2. 539 gm. Brody.

Realności te (parc. bud. 2 sklepy) oceniono ad 1. na 2460, ad 2. na 1505 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1982 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 28.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu Sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż Sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie Sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Brody, dnia 17 czerwca 1912.

L. cz. E. 145/12 (8313)

Zobowiązany Fedko Guty, gospodarz w Grochach ad Huta różaniecka.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Dawida Bergera, kupca w Narolu mieście, odbędzie się dnia 19 lipca 1912 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacya 2/30 części realności obj. lwh. 337 gm. Kuda rożaniecka składającej się z chaty, z chlewu i stodoły z p. bud. 256 i grt. 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181. 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2235, 2236, 2263, 2625, 2630, 2634, 2635, 2958, i 2/30 części realności obj. lwh. 79 gm. Płazów, składającej się z p. grt. 4364, 4365, 4367, 4366, 4368, 4369, 4370, 4371, 4372, 5550, 5551, 5552, 5553, 5588/2. 5590/2 5591/2, 5591/3 i 5813.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione a to pierwsza na 413 kor., zaś druga na 78 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi pierwszej realności 275 kor. 34 hal., zaś drugiej 52 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem ustala się i odnoszące do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Cieszanów, dnia 9 maja 1912.

L. cz. E. 139/11 (16) (8091)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mechla Rubina kupca w Krośnie odbędzie się dnia 31 lipca 1912 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacya realności lwh. 358 ks. grt. gm kat. Bukowsko składającej się z 2 budynków drewnianych gontami krytych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 7800 kor.

Najniższa cena wynosi 3900 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie, niżej wymienionym, w biurze Nr 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Bukowsko, dnia 12 maja 1912.

L. cz. 409/12 (8312)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 15 lipca 1912 licytacya 1/6 części realności lwh. 144 gm. Żurawińce wartości szacunkowej 220 kor.

Najniższa cena wynosi 152 kor. 67 h.

Odnośne akta przejrzeć można w tut. Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 6 czerwca 1912.

L. cz. E. V. 3297/12 (7) (8315 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Arnolda Segala w Drohobyczu celem zniesienia współwłasności realności obj. lwh. 45 ks. grt. gm. Drohobycz Zagrody miejskie, odbędzie się dnia 31 lipca 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 79 licytacya realności obj. lwh. 45 ks. gr. Drohobycz Zagrody miejskie o powierzchni 356 m. kwadr.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 17.800 kor., zaś wartość dożywoci na realności tej ciążących 825 kor.

Najniższa cena wynosi 17.800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadyum wynosi 1780 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 29 czerwca 1912.

L. cz. E. 920/12 (8318)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mosesa Welzera, odbędzie się dnia 10 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w Berezowie wyżnym na miejscu przedmiotu licytacyi,

1. licytacya 15/31 części realności obj. lwh. 499 gm. Berezów wyżny, w skład której wchodzą pbud. 394 i pgr. 2736, 2738, 2739/1, 2741, 2742/1, 2737/1, 2740/1,

2. i realności obj. lwh. 2222 gm. Berezów wyżny, w skład której wchodzi pgr. 2737/2, 2740/3, wraz z przynależnościami, składającemi się z drzewostanu.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione:

ad 1. na 2230 kor. 83 hal.,

ad 2 na 461 kor. 62 hal., przynależności zaś ad 1. na 49 kor. 36 hal., ad 2. na 10 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. 1520 kor. 16 hal.,

ad 2. 314 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. 1119/12 (8319)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Leiby Ratha w Jabłonowie i Lesia Fałbijczuka w Luczy odbędzie się dnia 20 sierpnia 1912 o godz. 10 przed południem na miejscu w Berezowie wyżnym licytacya:

1. 1/3 cz. realności obj. lwh. 960,

2. 1/3 cz. realności obj. lwh. 992 gm. Berezów wyżny wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione:

ad 1. na 413 kor. 33 hal.,

ad 2. na 427 kor. 17 hal., przynależności zaś na 10 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. 282 kor. 22 hal.,

ad 2. 284 kor. 78 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości, dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 12 czerwca 1912.

L. cz. E. 34/12 (6) (8305)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Piotra Grygla w Stężnicy, odbędzie się dnia 3 sierpnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Baligrodzie licytacya realności lwh. 141 gm. Stężnica wraz z przynależnościami, składającemi się z zapustu lasowego.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5079 kor., przynależności zaś na 40 kor.

Najniższa cena wynosi 3413 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Baligród, dnia 7 czerwca 1912.

L. cz. E. 141/12 (8320)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chai Fuchs po Joslu, odbędzie się dnia 23 sierpnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV. licytacya 1/2 realności obj. lwh. 455 gm. Jabłonów zobowiązanych własnej, (w skład której wchodzi pbud. 320).

Nieruchomośc wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 700 kor., (dożywocie 166 kor. 70 hal.).

Najniższa cena wynosi 466 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 19 czerwca 1912.

L. cz. E. 925/12 (4) (8328)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galicyjskiego funduszu krajowego, zastąpionego przez pełnomocnika adw. dr. Kleina, odbędzie się dnia 1 sierpnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. I. licytacya realności lwh. 757/II. gm. Sniatyn składającej się z pb. 114/1 obszaru 1 ar. 75 m², wraz z przynależnościami, składającemi się z domu drewnianego o 7 ubikacyach.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5250 kor., przynależności zaś na 1000 kor.

Najniższa oferta wynosi 3125 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sniatyn, dnia 21 czerwca 1912

L. cz. E. 177/12 (4) (8324)

Edykt licytacyjny

Dnia 16 lipca 1912 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacya całej realności lwh. 2552 gm. Zakopane.

Powyższą realność oceniono na 375 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 254 kor. 10 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Targ, dnia 13 czerwca 1912.

L. cz. E. 493/12 (8317)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Barucha Jakóbowicza, odbędzie się dnia 31 lipca 1912 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 11 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 142 gm. Bielanka, oszacowanej na 725 kor.

Najniższa oferta wynosi 484 kor.

Do realności lwh. 142 ks gr. Bielanka nie należą żadne przynależności:

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Gorlice, dnia 26 czerwca 1912.

L. cz. E. 203/12 (4) (8325)

Edykt licytacyjny.

Dnia 18 lipca 1912 o godzinie 9 z rana odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacya: 1. całej realności lwh. 481 gm. Zakopane wraz z budynkami, 2. 14/98 części realności lwh. 494, 3 połowy realności lwh. 2887 gm. Zakopane.

Powyższe realności oceniono ad 1. na 3068 kor. zaś budynki na 2400 kor., ad 2. na 349 kor. 72 hal.. ad 3. na 542 kor. razem na 6359 kor. 72 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 3839 kor. 82 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Targ, dnia 13 czerwca 1912.

Ч. сп. Е. 411/12 (8268)

Едикт лїцитацийний

На жадане Товариства кредитового „Самопомощь" в Станиславові, відбуде ся дня 1 серпня 1912 о годині 8 рано лїцитация 2/10 частий реальности обнятої вик. гіп. ч 49 кн. гр. громади Виноград.

Недвижимість виставлена на лїцитацию оцінена есть на 1406 кор.

Найнизша цїна виносить 937 кор. 34 сот., понизше тої цїни продаж не відбуде ся.

Услівія лїцитацийні, котрі рівночасно зинтверджає ся і відносячі ся до тої недвижимости грамоти, може кождий маючий охоту купна переглянути в тут. суді в канцеляриї ч. 9.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.

Отинія, дня 18 мая 1912.

Ч. сп. Е. 634/12 (3) (8271)

Оголошене переторгу.

Ня попиране Василя Деревенки молодшого, дяка в Мацошині і мал. Юлії Деревенка зам. Павник, заступленої через вітця і правного заступника Василя Деревенку, відбуде ся дня 16 липня 1912 перед полуднемо 11·30 годині в низше означенім суді, комната ч. IV переторг реальности обнятої вик. гіп. ч. 21 кн. гр. гром. Мацошин з приналежитностию, складаючого ся з частоколу, брами і т. д. описаного протоколом описаня і оцїненя з 17 мая 1912 ч. спр. Е. 634/12 (2).

Продати ся маюча недвижимість є оцїнена на 7084 кор., приналежність на 500 кор.

Найнизша подача виносить 5656 кор. понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу, котрі ся рівночасно затверджує і грамоти відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оціненя і т. д), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді комната ч. IV. підчас годин урядових

Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнійше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в суді, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитєм в суді, як би они анї не мешкали в области низше означеного суду, анї не вказали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.
Жовква, дня 24 мая 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 611 (8105 2—3)

Obwieszczenie.

C. k. Izba notaryalna w Przemyślu wzywa wszystkich, którzy roszczą sobie jakiekolwiek pretensye po myśli § 25 ust. not. do kaucyi notaryalnej p. Jana Kantego Krupińskiego z powodu jego urzędowania jako zastępcy c. k. notaryusza w Turce i jako c. k. notaryusza w Podbużu, w Bolechowie i Samborze, ażeby swoje roszczenia w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" licząc, w tutejszej c. k. Izbie notaryalnej zgłosili, ileże po upływie tego czasokresu bez względu na ich roszczenia nastąpi zwolnienie powyższej kaucyi z pod węzła kaucyjnego i zezwolenie na jej wydanie uprawnionemu.

C. k. Izba notaryalna.
Przemyśl, dnia 22 czerwca.

L. Prez. 2010 (18) P./12 (8012 2—3)

Ogłoszenie.

P. Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej zwyczajnej dnia 9 września 1912 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencyi posiedzeń Sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Sanoku c. k. Prezydenta tego sądu Stanisława Obertyńskiego przewodniczącym, a zastępcami jego c. k. radców wyższego sądu krajowego Joachima Tomaszewskiego, Józefa Paszkiewicza, Piotra Janickiego, Franciszka Ksawerego Brzozowskiego i radcę sądu krajowego Józefa Jaworskiego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Sanok, dnia 25 czerwca 1912.

L. Prez. 1711 (18) P./12 (8114 2—3)

Obwieszczenie.

Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował na mocy § 301 proc. kar. dla trzeciej zwyczajnej z dniem 2 września 1912 o godz. 9 przed poł. rozpoczynającej się kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1912 przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącym sądu przysięgłych c. k. prezydenta sądu obwodowego Modesta Łucyana Karatnickiego, a zastępcą przewodniczącego radcę sądu krajowego wyższego Marcelego Pileckiego, tudzież radców sądu krajowego Juliana Dawidowicza, Karola Bałabana i Leona Gely.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 25 czerwca 1912.

L. Prez. 2113 (18 P./12) (8118 2—3)

Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował po myśli § 301 p. k. dla III. kadencyi Sądu przysięgłych, dnia 2 września 1912 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej, Radcę Dworu Chylińskiego, jako Prezydenta Sądu obwodowego, przewodniczącym, a zastępcami Jego c. k. Wiceprezydenta Sądu obwodowego dr. Kaflińskiego, c. k. Radcę Wyższego Sądu krajowego dr. Mandybura, oraz Radców Sądu krajowego Lityńskiego, Wojtasiewicza, Dmochowskiego, Olszewskiego, Grzędzielskiego i dr. Mierzeńskiego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 26 czerwca 1912.

L. Pr. 1664 (18 P/12) (8167 2—3)

Obwieszczenie.

Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1912 przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie, rozpoczynającej się dnia 2 września 1912 o godzinie 9 rano przewodniczącym sądu przysięgłych c. k. radcę dworu i prezydenta sądu obwodowego dr. Eugeniusza Zwisłockiego, a zastępcą przewodniczącego c. k. wiceprezydenta sądu obwodowego Jacka Żyborskiego, tudzież radców sądu krajowego Michała Bałtarowicza, Juliana Garlickiego, Kazimierza Watraszyńskiego, Tadeusza Dyakowskiego, Włodzimierza Jojko i Kazimierza Bohosiewicza.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 25 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 307/12 (1) (8308 2—3)

Edykt.

Przeciw Ołeksie Kicera, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do podpisanego Sądu przez Hryńka Nauholnika pozew o uznanie i wpis prawa własności, na podstawie którego wyznaczoną została rozprawa na dzień 6 lipca 1912 o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw Ołeksy Kicera ustanawia się p. dr. Adolfa Rotfelda, adwokata w Bóbrce kuratorem, który zastępywać będzie niewiadomego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bóbrka, dnia 4 czerwca 1912.

L. Prez. 1564 (18/12) (8260 2—3)

Obwieszczenie.

P. prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla trzeciej dla 16 września 1912 o godz. 9 przed południem rozpocząć się mającej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1912 przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym przewodniczącym sądu przysięgłych c. k. radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego dr. Marcelego Misińskiego, a zastępcami przewodniczącego radców c. k. sądu krajowego wyższego Władysława Kropińskiego, tudzież c. k. radców sądu krajowego Stanisława Dulewskiego, Włodzimierza hr. Russockiego, Władysława Mayera i Jana Gailhofera.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Stryj, dnia 26 czerwca 1912.

(8252 2—3)

Ogłoszenie.

Dnia 22 czerwca 1912 wpisano dr Abrahama vel Adolfa Wittlina na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Adwokat dr. Aron Osterman zgłosił zamiar przesiedlenia się ze Stanisławowa do Lwowa.

Adwokat Jan Wichański w Złoczowie rezygnuje z dniem 30 czerwca 1912 z urzędu adwokata, a substytutem jego ustanowiono adwokata dr. Teodora Wania w Złoczowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 24 czerwca 1912.

Ч. сп. C. II. 384/12 (8309)

Едикт.

Против Марції Украінець і тов., котроі місце побуту не є відоме, вніс Дмитро Шведковский син Олекси до ц. к. суду повітового в Борщеві позов о власність парц. буд. 543 і 544 і пґр. 1132, 1133, 1134, 1135 і 2931 гр. Більче.

На підставі позву з дня 20 червня 1912 C. II. 384/11 (11) визначена зістала розправа на день 10 липня 1912 год. 8 перед полуднем, бюро Нр. 11.

Для стереженя прав Марції Украінець установляє ся пана др Романа Бурдовича, адвоката в Борщеві, куратором.

Тойже куратор буде курандку в зганій справі на еі небезпечність і кошта так довго заступати аж она або в суді зголосить ся або виминить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Борщів, дня 20 червня 1912.

L. cz. Cw. 1250/12 (1) (7585)

Edykt.

Przeciw nieobecnym Chaimowi i Salomei Steinhofom przedtem w Gromniku, wniosła Helena Schmindling przez adw. dr. Finkelsterna Tarnowie skargę o 900 kor.

Wskutek tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 5 czerwca 1912 Cw. 1250/12 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanych kuratorem adwokat dr. Ehrenfreund w Tarnowie będzie ich zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. C. II. 275/12 (8270)

Edykt.

Przeciw Nykole Podoluk s. Procia w Nagorzanach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Tłustem przez Michała Podoluka s. Procia z Nagórzan pozew o 490 koron.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 29 sierpnia 1912 o godz. 11 rano.

Celem strzeżenia praw Nykoły Podoluka ustanawia się p. Ilka Podruczniaka s. Jacka w Nagorzanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłuste, dnia 18 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 290/12 (1) (8138)

Edykt.

Przeciw Simonowi Prauss, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie przez Mosesa Dawida Lambika i Nesi Lambik w Oleszycach m. pozew o uznanie wierzytelności za zgasłą zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 29 sierpnia 1912 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym, b. Nr. 16.

Celem strzeżenia praw Simona Praussa ustanawia się p. dr. Jakóba Szlapę adw. w Lubaczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lubaczów, dnia 15 czerwca 1912.

L. cz. Cw. 872/12 (2) (7413)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Sydorowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach przez Spółkę pożyczkową w Rohatynie pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr. Reicha adw. w Brzeżanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Iwana Sydora w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Brzeżany. dnia 26 maja 1912.

L. cz. Cw. 1238/12 (1) (8079)

Edykt.

Przeciw Józefowi Thuminowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Dawida Halberstama pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Thumina ustanawia się p. dr. Wilusza adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Thumina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 4 czerwca 1912.

L. cz. C. II. 278/12 (1) (7965)

Edykt.

Przeciw Janowi Piotrowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jaśle przez Pawła Kędziora pozew o 50 dolarów.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę w tut. sądzie na dzień 18 czerwca 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 26.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. D. Chwalboga adw. w Jaśle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jasło, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. Cw. IV. 1286/12 (8190)

Edykt.

Przeciw Józefowi Szewczynowi rolnikowi z Choderkowiec, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Kasę zaliczkową w Bóbrce pozew o 900 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Szewczuna ustanawia się p. dr. Jakóba Zygmunta Herbsta adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Szewczuna w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. C. VII. 458/12 (2) (8303)

Edykt.

Przeciw Janowi Peńkowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czortkowie przez Bernharda Brandego pozew o 240 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 2 lipca 1912 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adw. dr. Nawarskiego w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Czortków, dnia 23 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 178/12 (1) (8329)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Karzłasz, Wasylowi Karzłasz i Jusypowi Karzłasz, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zaleszczykach przez Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe w Korolówce pozew o zapłatę 699 kor. 67 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 5 lipca 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 6.

Celem strzeżenia praw niewiadomych ustanawia się p. Nykołę Bzowego w Sinkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zaleszczyki, dnia 21 czerwca 1912.

L. cz. C. IV. 393/12 (1) i C. VI. 395/12 (1) (8314)

Edykt.

Przeciw Józefowi Raczek synowi Fedia z Rachini, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez Salomona Dillmana pozew o 892 kor. 50 hal. i o 342 kor. 52 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 5 lipca 1912.

Celem strzeżenia praw Józefa Raczka ustanawia się p. dr. Aleksandra Rubina adw. kraj. w Dolinie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Raczka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Dolina, dnia 28 czerwca 1912.

L. cz. C. III. 297/12 (1) (8316)

Edykt.

Przeciw Maciejowi Krężlowi i Maryannie z Czajów Krężlowej z Lipowicy, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dukli przez Towarzystwo zaliczkowe w Dukli pozew o 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 6 lipca 1912 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. dr. D. Smulowicza adw. w Dukli, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dukla, dnia 24 czerwca 1912.

L. VII. a. 3939 (8275)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906, Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907, c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Samson Klahr, dzierżawca apteki w Skałacie, wniósł podanie dnia 15 czerwca 1912 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Tarnopolu przy ulicy Tarnowskiego od Nr. 15 do Nr. 21 i od Nr. 14 do Nr. 22, lub przy ulicy Lelewela u wylotu do ulicy Tarnowskiego, lub przy ulicy ks. Ostrogskiego od Nr. 40 do Nr. 70 i od Nr. 15 do Nr. 37, lub przy placu Sobieskiego.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencyi zagrożeni przez utwo-

rzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie, lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej pierwszej instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 25 czerwca 1912.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

L. cz. C. II. 339/12 (2) (8310)

Edykt.

Przeciw Dawidowi Henigowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez fundusz ubogich im. Rebeki i udmerer w Brodach pozew o własność 1/3 części wyk. hip. l. 554 gminy Brody.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 12 lipca 1912 o godz. 9 rano w sali II. tut. sądu.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Alberta Schaffa w Brodach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Dawida Honiga w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brody, dnia 24 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 393/12 (1) (8322)

Edykt.

Przeciw Michajłowi Harasymiuk Hrycka i Maryi Kłym ur. Kondrewicz, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kutach przez Nuchima Józefa Jupiter kupca w Kutach pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę w tut. sądzie na dzień 11 lipca 1912 o godzinie 8 rano, b. Nr. 15.

Celem strzeżenia praw Michajła Harasymiuka Hrycka i Maryi Kłym ur. Kondrewicz ustanawia się p. adw. dr. Macha w Kutach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż nazwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kuty, dnia 27 czerwca 1912.

L. cz. Cb. II. 257/12 (8307)

Edykt.

Przeciw Józefowi Mrozowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bieczu przez Tomasza i Jadwigę Słotów pozew o 83 dol. t. j. 411 kor. 68 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy w tymże sądzie na dzień 30 lipca 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Józefa Mroza ustanawia się p. adw. dr. M. Maciejowskiego w Bieczu, ku-ratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Biecz, dnia 26 czerwca 1912.

L. cz. Cw. 1247/12 (1) (8309)

Edykt.

Przeciw nieobecnemu Leonowi Feldstein przedtem w Tarnowie, wniósł Chaje Perlberg przez adw. dr. Apfelbauma w Tarnowie skargę o 1500 kor.

Wskutek tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 5 czerwca 1912 Cw. 1247/12 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Żmigród w Tarnowie będzie go zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. C. II. 446/12 (8321)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Leopoldowi Feilhartowi wniósł dr. Michał Berkowicz adwokat z Krosna skargę o zapłatę 362 kor. 85 hal.

Ustna rozprawa wyznaczona na 2 lipca 1912 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 2 ulica Suchodolska.

Kuratorem do strzeżenia praw pozwanego ustanowiono p. Józefa Wilusza adw. z Krosna na czas jego nieobecności.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Krosno, dnia 28 czerwca 1912.

L. cz. Cw. 2759/12 (2) (8298)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Antoniemu Tysowskiemu z Rozhurcza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Stryju przez Kasę oszczędności kr. wol. miasta Stryja pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 350 koron.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty do l. cz. Cw. 2759/12.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Kalitowskiego adwokata w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.

Stryj, dnia 28 czerwca 1912.

Kuratele.

L. cz. L. 2/12 (8) (7388 3—3)

Edykt.

Profir Szwed uznany umysłowo niedołężnym, kuratorem ustanowiono Hrycia Bartka z Krecowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bircza, 1 czerwca 1912.

L. cz. L. 10/12 (9) (7387 3—3)

Edykt.

Maciej Koterbicki uznany umysłowo niedołężnym.

Kuratorem ustanowiono Jana Koterbickiego z Huty brzuskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bircza, 1 czerwca 1912.

L. cz. L. 4/12 (19) (7389 3—3)

Edykt.

Wilhelm Löffler uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiono p. Floryana Kozłowskiego z Lipy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bircza, 1 czerwca 1912.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 64/12 (3) (8068)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że ulotne czasopismo pod tytułem: „Naprzód" z daty Kraków dnia 25 czerwca 1912 ustępy artykułu pod tytułem: „Przeciw ustawie wojskowej i nowym podatkom" a mianowicie: 1. ustęp zaczynający się od słów „Ministrowie grają na nich..." a kończący się słowami „..poparcie przez urzędników", 2. ustęp zaczynający się od słów „narzekano na..." a kończące się słowami „...jest czwarte ćwiczenie", 3. ustęp zaczynający się od słów „Przypuśćmy, że armia..." a kończący się złowami „..większą armią niż oni" zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni obrazy Majestatu z § 63 u. k. i występku z Art. IV. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 L. 8 Dz. u. p. ex 1863, że zakazuje się rozszerzania tego artykułu względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 26 czerwca 1912.

Konkursa.

L. 81.755/II. (8236 2—3)

Konkurs

na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Petrance z poborami 3 klasy 2 stopnia, ryczałtem na służącego 399 kor. rocznie i ewentualnem wynagrodzeniem 1200 koron za jazdę posłańczą codzienną do Rożniatowa i z powrotem.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 12 lipca b. r.

Lwów, dnia 25 czerwca 1912.

C. k. Prezydent:
Wopaterni.

L. cz. Prez. 303/12 (6) (8323 1—3)

W sądzie powiatowym w Liszkach jest do objęcia posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wolontaryusze egzaminowani i obeznani z hipoteką jak również piszący biegle na maszynie mają pierwszeństwo.

Podania wnosić należy do sądu powiatowego w Liszkach do dnia 10 lipca 1912.

C. k. Sąd powiatowy.

Liszki, dnia 29 czerwca 1912.

L. 195 (8185 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady stałego sługi przy c. k. Akademii Sztuk pięknych w Krakowie ogłasza c. k. Namiestnictwo niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do 15 sierpnia 1912 r. na ręce Rektoratu c. k. Akademii Sztuk pięknych w Krakowie.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z dnia 25 września 1908 Dz. ust. p. Nr. 204 i rozporządzeniem całego Ministerstwa z 22 listopada 1908 Dz. p. p. Nr. 234 i odpowiadający miejscowej klasie dodatek aktywalny.

Z posadami temi są połączone wszelkie obowiązki sług szkolnych, a więc należyta obsługa sal szkolnych (kancelaryi, sal konferencyjnych, gabinetów, pracowni) utrzymanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynków szkolnych, opalanie tychże, rąbanie i noszenie materyału opałowego, zamiatanie śniegu i prochu na zewnątrz i wewnątrz gmachu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać:

1. znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, świadectwami szkolnemi i własnoręczną próbą pisma,

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków takiego sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego,

3. nieprzekraczalny wiek do lat 40 a dla uprawnionych c. i k. względnie c. k. podoficerów 45, metryką urodzenia,

4. zachowanie się pod względem moralnym i politycznym, świadectwem moralności, wystawionem przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej,

5. dotychczasowe zatrudnienie świadectwami.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do Rektoratu c. k. Akademii Sztuk pięknych a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni c. i k. względnie c. k. podoficerowie, posiadający wymaganą powyżej kwalifikacyę, oraz praktykę w obsługiwaniu przy pracach graficznych, względnie rzeźbiarskich i zaopatrzeni w przepisany certyfikat c. i k. Ministerstwa wojny, względnie c. k. Ministerstwa obrony krajowej, który uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25 czerwca 1912.

L. 2627 (8255 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Wydział powiatowy w Stryju rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lustratora gmin.

Warunki:

1. obywatelstwo austryackie,
2. nieprzekroczony wiek 40 lat,
3. ukończonych z dobrym postępem conajmniej 6 klas gimn.,
4. złożony z dobrym skutkiem egzamin z rachunkowości państwowej,
5. przynajmniej dwuletnia praktyka w urzędzie lustratora gmin lub analogiczna,
6. dokładna znajomość ustaw administracyjnych, udowodniona świadectwami władz przełożonych,
7. dokładna znajomość języków krajowych w słowie i piśmie,
8. znajomość prowadzenia gospodarstwa leśnego, wiejskiego tudzież pożarnictwa,
9. udowodniony świadectwem urzędowem lekarskiem bardzo dobry stan zdrowia,
10. zupełnie uregulowane stosunki materyalne, stwierdzone osobnem oświadczeniem kandydata.

Do posady tej przywiązaną jest płaca roczna 2400 kor., dodatek aktywalny 400 kor., prawo do 5-ciu czteroleci po 10 prc. płacy. Zwrot kosztów podróży urzędowych: 6 kor. dyeta, 40 hal. za klm. i II. klasa koleją.

Stabilizacya po 2 latach zadowalniającej służby i dobrej aplikacyi wedle uznania Wydziału powiatowego. Prawo do emerytury zapewnione statutem emerytalnym.

Podania zaopatrzone w oryginalne dokumenty i dokładny opis życia, wyszczególniający przebytą praktykę, potwierdzony przez władzę przełożoną kandydata, należy wnosić do Wydziału powiatowego w Stryju w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 lipca 1912.

Objęcie posady powinno nastąpić o ile możności już 1 sierpnia 1912.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Stryj, dnia 26 czerwca 1913.

Prezes:
Onyszkiewicz.

L. 2684/12 (8108 2—3)

Konkurs

na posadę inżyniera przy Wydziale Rady powiatowej w Podhajcach.

Pobory:

1. Płaca roczna z dodatkiem drożyźnianym 3600 kor.
2. Ryczałt na objazdy 1400 kor.
3. Pięciolecia po 400 kor.

Warunki:

1. Nieprzekroczony 40 rok życia.
2. Obywatelstwo austryackie.
3. Ukończone studya techniczne i świadectwo z obu egzaminów rządowych
4. Znajomość ustaw drogowych oraz administracyjnych dotyczących zakresu działania inżyniera.
5. Dwuletnia praktyka przy budowie i konserwacyi dróg i mostów.
6. Znajomość języka polskiego i ruskiego w piśmie i słowie.

Posada nadaną będzie prowizorycznie. Stałe nadanie posady nastąpić może po roku zadawalającej służby i dobrej aplikacyi

Objęcie posady ma nastąpić do dni 14 po nominacyi. Prawo emerytury na podstawie uchwalić się mającego statutu emerytalnego.

Termin do wnoszenia podań do których dołączyć należy opis życia, świadectwo moralności i świadectwo zdrowia, oraz wyszczególnienie rodzaju dotychczasowej praktyki potwierdzone przez przełożoną władzę ubiegającego się, tudzież oryginalne lub legalizowane dokumenta stwierdzające wyżej podane kwalifikacye, upływa z dniem 1 sierpnia b. r.

Z Wydziału powiatowego.

Podhajce, dnia 25 czerwca 1912.

Sekretarz: Jan Żubr.
Prezes: Julian br. Błażowski.

L. XIV. 2087 (8184 2—3)

Ogłoszenie

konkursu na nagrodę państwową wyznaczoną przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty dla uczniów szkół kompozycyi.

C. k. Ministerstwo wyznań i oświaty rozpisuje na rok 1912 konkurs na nagrodę państwową w kwocie 1000 K dla uczniów kompozycyi wszystkich szkół muzycznych w Austryi.

W konkursie tym obowiązują następujące przepisy:

1. Ubiegający się o nagrodę muszą co najmniej albo obecnie jeszcze być uczniami w jednym z powyż wymienionych zakładów i klas kompozycyi, albo też powinni wykazać, że ukończyli studya te przed nie więcej jak dwoma laty i to z pomyślnym skutkiem. Do podań kompetencyjnych dołączyć należy tylko dzieła o szlachetnym stylu. Rozumieć przez to należy przedewszystkiem opery i fragmenty z oper, oratorya lub większe fragmenty z tychże, dzieła symfoniczne, uwertury, koncerty z orkiestrą i dzieła muzyki kameralnej większych rozmiarów.

2. Każdy ubiegający się może przedłożyć do konkur u jeden utwór.

3. Utwory kompozycyi mają być wyraźnie napisane, oprawione lub dobrze zbroszurowane. Na karcie tytułowej należy zamieścić nazwisko i miejsce zamieszkania autora, następnie wymienić zakład naukowy, do którego autor uczęszcza (względnie w ostatnim czasie uczęszczał) a autentyczność manuskryptu musi być stwierdzona przez dyrektora zakładu.

4. Ubiegający się mają nadesłać swe prace do Ministerstwa wyznań i oświaty najdalej do dnia 1 września 1912; nagroda będzie przyznana najdalej do końca roku.

5. Przedstawienie wniosku o przyznanie tej nagrody jest rzeczą ustanowionej przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty komisyi, składającej się z 10 członków. Ta komisya wybiera z pośród siebie podkomitet z 4 członków, który zajmuje się pierwszem przeglądnięciem prac zgłoszonych do konkursu.

6. Prace, które podkomitet uzna za szczególniej godne uwagi, będą w miarę potrzeby albo w całości, albo w części odegrane wobec całej komisyi, zebranej w tym celu w c. k. Akademii dla muzyki i sztuki dramatycznej we Wiedniu.

Ta produkcya nie jest publiczną, a zaaranżuje ją dyrektor Akademii, przybrawszy do tego uczniów szkoły instrumentalnej i śpiewu.

Bezpośrednio po tem wyda komisya swoje orzeczenie bezwzględną większością głosów, (przyczem przewodniczący też głosuje). Głosowanie jest tajne. Przy równym podziale głosów rozstrzyga przewodniczący, Komisya może powziąć stanowczą uchwałę, jeżeli jest obecnych najmniej 6 członków.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27 czerwca 1911.

L. Prez. 133/12 (8157 2—3)

Konkurs.

Przy c. k. Sądzie powiatowym w Przeworsku jest opróżnioną posada funkcyonaryusza c. k. Prokuratoryi Państwa za remuneracyą najwyżej 420 koron rocznie.

Podania o nadanie tej posady, należycie udokumentowane, w których ma być podaną wysokość żądanej remuneracyi, należy wnosić do c. k. Prokuratoryi w Rzeszowie, ewentualnie przez Władzę przełożoną do 3 sierpnia 1912 roku.

Rzeszów, dnia 28 czerwca 1912.

C. k. Pierwszy Prokurator Państwa.

C. k. Namiestnictwo galicyjskie we Lwowie.

Do L. N. VIII. og 1003/3 — 1912. (8274 2—3)

Rozpisanie konkursu.

Posady do obsadzenia	Władze przy których posady są opróżnione	Pobory przywiązane do tych posad: płaca	dodatek aktywalny	dodatek obchodowy	dodatek na umundurowanie	Wiadomości i inne warunki wymagane do uzyskania posady	Czy do uzyskania danej posady potrzeba: odbyć praktykę próbną	złożyć egzamin	Władza do której podania wnosić należy	Termin ubiegania się	Uwaga
Dwie posady nadzorców rzek	Przy c. k. Kierownictwach regulacyi rzek lub ich Ekspozyturach w Galicyi	900 względnie 1040 (dla certyfikatowców) koron rocznie	Według postanowień § 1 Art. III. ustawy z 19 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 34	Roczny ryczałt od 1 myriametra w kwocie 79 koron 10 hal. dla rzek spławnych 52 „ 72 „ „ „ niespławnych	160 koron rocznie.	Ubiegający się o posadę ma władać językami krajowymi, umieć biegle czytać, pisać i rachować, nadto winien być wyćwiczonym flisakiem. Pożądane jest również by umiał rysować w takim stopniu, o ile ta od empiryków może być wymagane.	Odbycie praktyki próbnej nie jest przepisane jednakowoż pożądane	Złożenia egzaminu wcale się nie wymaga	Podania wnosić należy do c. k. Namiestnictwa we Lwowie w przepisanej drodze służbowej	Do 15 sierpnia 1912	Na opróżnione posady są kompetenci prenotowani.

Lwów, 24 czerwca 1912.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski.

Upadłości.

L, cz. S. 6/12 (5) (8250 3—3)
Sprostowanie.

Przy ogłoszeniu edyktu konkursowego tutejszego sądu S. 6/12 zaszła w Nr. 140, 141 i 142 Gazety pomyłka drukarska w ten sposób, że zamiast nazwiska krydataryusza Józef Keisch ogłoszono Józef Reisch.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnie 25 czerwca 1912.

L. cz. S. 13, 14, 15/12 (1) (8113 3—3)
Edykt konkursowy.

C. k. sąd krajowy cywilny w Krakowie zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku spółki jawnej zarejestrowanej pod firmą Ludwik Sander i Ska w Krakowie, handel korzenny przy ul. Floryańskiej 31, jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników Ludwika Sandera z Krakowa (Floryańska 19) i Kazimierza Gieruli z Krakowa (Długa 34).

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. dr. Kazimierza Dąbrowskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Rudolfa Frühlinga, adw. kraj. w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 4 lipca 1912 godzina 10 przed południem w tut. sądzie w biurze Nr. 8, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy, lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 20 sierpnia 1912 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 5 września 1912 o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Krakowie lub w pobliżu Krakowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 19 czerwca 1912.

L. cz. S. 3/12 (3) (8198 3—3)
Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku Arona Bergera, jawnego spólnika spółki zarejestrowanej pod firmą Aron Berger i Ska.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. Władysława Grzędzielskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Maurycego Dawida, adw. w Przemyślu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 13 sierpnia 1912 o godz. 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 16 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami jako wierzyciele konkursowi, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 1 września 1912, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 10 września 1912 godzinę 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, już uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Przemyślu lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 26 czerwca 1912.

L. cz. S. 4/12 (2) (8161 3—3)
Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Stryju zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Chaima Habera, kupca w Skolem.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. sędziego powiatowego Machnowskiego w Skolem, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Raresa, adwokata w Skolem.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 8 lipca 1912 godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Skolem przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić, jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs. zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Skolem najdalej do dnia 31 sierpnia 1912, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 16 września 1912 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Skolem lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 26 czerwca 1912.

L. cz. S. 3/12 (2) (8215 3—3)
Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Stryju zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Mariem Haber, właścicielki realności w Skolem.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. sędziego powiatowego Machnowskiego w Skolem, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Raresa, adwokata w Skolem.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 8 lipca 1912 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Skolem, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., w c. k. sądzie powiatowym w Skolem najdalej do dnia 31 sierpnia 1912 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 16 września 1912 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Skolem lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanawia się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.
Stryj, dnia 24 czerwca 1912.

L. cz. S. 7/12 (1) (8195 3—3)
Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Salamona Schorra, nieprotokołowanego kupca w Kołomyi.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę Sądu krajow. Hennera, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adwokata dr. Gelbarta w Kołomyi.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 28 czerwca 1912 godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 74, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie, najdalej do dnia 27 lipca 1912 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 29 lipca 1912 godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wie-

rzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Kołomyi lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczen.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 14 czerwca 1912

L. cz. S. 1/12 (1) (8294 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Izydora Moldauera i Sary Schädel w Jaśle zarejestrowanej pod firmą Izydor Moldauer et Sara Schädel, handel korzenny i galanteryjny w Jaśle, jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę Sądu krajowego Józefa Garbaczyńskiego w Jaśle, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adwokata dr. Fr. Baranowskiego w Jaśle.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi wyznaczonej na dzień 15 lipca 1912 godzinie 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 51, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpiii do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie, najdalej do dnia 1 września 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 19 września 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pajedynezych spólników będzie oddzieluie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" we Lwowie.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Jaśle lub w pobliżu Jasła, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Izydora Moldeuera, ustanawia się kuratorem ad actum p. Włodzimierza Gabryszewskiego, adwokata w Jaśle.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 1 lipca 1912.

L. cz. S. 2/12 (1) (8295 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Jaśle zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Abrahama Majera Ohrensteina w Jaśle zarejestrowanego pod firmą „Hurtowny skład win (Weingrosshandlung) A. M. Chrenstein Jasło".

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. Józefa Garbaczyńskiego zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Feliksa Warchałowskiego, adw. kraj. w Jaśle.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 15 lipca 1912 o godz. 11 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 51, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 1 września 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 23 września 1912 godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" we Lwowie.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Jaśle lub w pobliżu Jasła mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Majera Ohrensteina ustanawia się kuratorem p. dr. Włodzimierza Gabryszewskiego, adw. kraj. w Jaśle.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 1 lipca 1912.

L. cz. S. 1/12 (67) (8296)

W konkursie Rosy Eisner, nieprotokołowanej kupcowej w Kołomyi wystąpił wydział wierzycieli z wnioskiem, ażeby ogół wierzycieli rozstrzygnął, czy należy cały skład towarów z urządzeniem sklepowem objęty inwentarzami I. do XII. włącznie oszacowany na 19.718 kor. 20 hal. sprzedać ryczałtem w drodze ofertowej w biurze komisarza konkursowego za opustem 70 prc. z inwentaryalnej ceny szacunkowej, zaś najniższą cenę poniżej której sprzedaż nie nastąpi, stanowić ma 30 prc. ceny szacunkowej.

Celem powzięcia uchwały w tym kierunku wyznacza się audyencyę na dzień 8 lipca 1912 godz. 9 przed południem w c. k. sądzie tutejszym w biurze Nr. 74.

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych.

Kołomyja, dnia 26 czerwca 1912.

L. cz. S. 2/12 (10) (8297)

Ogłoszenie.

W konkursie Towarzystwa kupieckiego kredytowego dla handlu i przemysłu w Przemyślu. stow. zarej. z ogr. poręką na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zatwierdzono zawiadowcą masy dr. Bernarda Gansa, adw. w Przemyślu, zastępcą zaś jego ustanowiono dr. Kalmana Reicha, adw. w Przemyślu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, 22 czerwca 1912.

L. cz. S. 9/12 (4) (8292)

Ogłoszenie.

W konkursie Arona Perlbergera z Brzeska na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej (zatwierdzono) zawiadowcą masy pana dr. Władysława Cygę, adw. kraj. w Brzesku, zastępcą zaś jego ustanowiono pana Hermana Ringla w Brzesku.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. S. 11/12 (4) (8279)

Ogłoszenie.

W konkursie Ruchli Perlberger z Brzeska na wniosek wierzycieli, jawiących sie na audyencyi wyborczej zatwierdzono zawiadowcą masy pana dr. Pictra Górskiego, adw, kraj. w Brzesku, zastępcą zas jego ustanowiono pana Jakóba Spielmanna w Brzesku.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 8 czerwca 1912.

Firmy.

Ч. сп. Фірм. 388/12 Стов. І. 275 (8162)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Гарбузів (Манаїв).

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Гарбузові (Манаїв), стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Іван Галай, Сидір Миколів і Іван Нестер.

2. Члени дирекциї вибрані: На загальних зборах з дня 24 марця 1912 1. Михайло Кукурудза, заступником настоятеля заряду, 2. Яцко Будник, 3. Сидір Миколів і 4. Іван Нестер з Манаєва.

Дата впису: 9 мая 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Золочів, дня 9 мая 1912.

Ч. сп. Фірм. 190/12 Стов. І. 367 (7784)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Бурштин.

Фірма звучить: Каса для ощадности і позичок в Бурштині, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Юрко Ноґа, Василь Кохан і Дмитро Хованець.

2. Члени дирекциї вибрані зістали: Николай Хованець, яко касиер, Карп Коритко, яко справник і Василь Миґас, яко книговодець.

Дата впису: 4 мая 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Бережани, дня 1 мая 1912.

Ч. сп. Фірм. 171/12 Стов. І. 876 (8209)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Делятин.

Фірма звучить: Руска каса, зареєстроване товариство кредитове з обмеженою порукою в Делятині.

1. Члени дерекциї виступили: Григорий Ганкевич, директор і Іван Семанюк, заступник директора.

2. Члени дирекциї вибрані: Тома Головацкий, ц. к. лісний в Делятині, яко директор, а Іосиф Климович з Делятина, яко заступник директора.

Дата впису: 25 марта 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 9 марта 1912.

L. cz. Firm. 747/12 Odd. C. I. 71 (7575)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków.

Brzmienie firmy: Bracia Wróbel Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie.

Częściowa zmiana statutu spółki: uchwałą Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 27 kwietnia 1912 zmieniono treść art. VIII. c. kontraktu spółki odnoszącego się do zawiadostwa spółki.

Zmarł zawiadowca Adam Łukaszewski.

Zawiadowcami spółki ustanowiono: Marcelego Osadcę i Maryana Szydłowskiego inżynierów w Krakowie.

Podpis firmy: (F. Z.) Pod wypisaną wydrukowaną lub wyciśniętą pieczęcią firmą spółki położą obaj zawiadowcy wspólnie własnoręcznie swe podpisy.

Zawiadowcy obaj łącznie mogą zamianować jednego lub dwóch prokurzystów, którzy spółkę podpisywać będą w ten sposób, że pod wypisaną i wydrukowaną lub pieczęcią wyciśniętą firmą spółki położy własnoręczny podpis jeden z zawiadowców i jeden z prokurzystów, ostatni z dodatkiem „per procura".

Dzień wpisu: 10 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 10 maja 1912.

L. cz. Firm. 896/12 Stow. II. 11 (7920)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kraków, ul. Straszewskiego.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie, Spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością.

Uchwałami Walnych Zgromadzeń z dnia 29 stycznia 1912 i 24 maja 1912 przyjęto nowy statut.

Zmiana firmy na: Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie, stowarzyszenie z nieograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa dotąd: dostarczanie członkom na umiarkowany procent gotówki potrzebnej im do obrotu w ich gospodarstwie, przedsiębiorstwie, rzemiośle lub handlu, za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członkow.

Obecnie: wspieranie przedsiębiorstw przemysłowych i stanu gospodarczego członków Stowarzyszenia przez udzielenie im w tym celu kredytu i ułatwianie obrotów pieniężnych.

Dyrekcya składa się z 2 dyrektorów i 2 zastępców dyrektorów.

Podpis firmy obecnie: pod wyciśniętom stampilią brzmieniem firmy zamieszczą swe podpisy dwaj dyrektorowie, lub jeden dyrektor i jeden z zastępców dyrektorów, lub dwóch zastępców dyrektorów.

Ogłoszenia stowarzyszenia dotąd: w jednym z dzienników krakowskich.

Odtąd: na tablicy umyślnie w tym celu w biurze stowarzyszenia przeznaczonej.

Wysokość udziału dotąd: najmniej 40 koron z tem, że udział członka wynosić mógł najwyżej 2000 kor.

Obecnie: udział członka najmniej 40 koron, natomiast ilość udziałów jest nieograniczoną.

Wpisy szczegółowe (rozwiązanie wybór likwidatorów): Rada nadzorcza dotąd z 24 członków, obecnie: w pierwszym roku będzie się składała z 21, w drugim z 18, wreszcie począwszy od trzeciego roku stale z 15 członków.

Data wpisu: 14 czerwca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 12 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 781/12 Stow. II. 145 (7917)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Wojnicz.

Brzmienie firmy: „Towarzystwo zaliczkowe we Wojniczu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1 Członkowie dyrekcyi: umarł Stanisław Staszewski, — wystąpił: Stanisław Szarkowicz.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Rudolf Wyszkowski i Franciszek Horak, właściciele realności we Wojniczu.

Data wpisu: 5 czerwca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 4 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 875/12 Stow. I. 43 (7579)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kraków, ul. Grodzka 43.

Brzmienie firmy: Powszechny Zakład kredytowy w Krakowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością.

1. Członkowie zarządu: wystąpił Jozef Weinberger.

2. Członkowie zarządu, wybrani: dr. Julian Schek, adwokat krajowy w Krakowie.

Data wpisu: 5 czerwca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 4 czerwca 1912.

Z. Firm. 139/12 R. g. A. (7289)

Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes.

Eingetragen wurde in das Register Abt. A.

Sitz der Firma: Sniatyn.

Firmawortlaut: Moses Hornstein recte Wojnilower Ausschank von Bier und gebrannten geistigen Getränken in Sniatyn.

Betriebsgegenstand: Ausschank von Bier und geistigen Getränken.

Inhaber Sender Moses Hornstein recte Wojnilower in Sniatyn.

Besondere Eintragungen Firma Zeichnung wird lauten: „M. Hornstein".

Datum der Eintragung: 28 März 1912.

K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abteilung II.

Kolomea, den 28 März 1912.

L. cz. Firm 225/13 Stow. I. 28 (7580)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Przy firmie Towarzystwo kredytowe i zaliczkowe dla przemysłu i gospodarstwa w Kołomyi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Majer Welzer, Moses Welzer i Abraham Silberherz.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: po raz pierwszy Jakób Horowitz, Moses Fund i Hersch Kaphan wszyscy kupcy w Kołomyi ponownie: dotychczasowi dyrektorowie: Feibisch Horowitz i Edward Wilf.

Data wpisu: 11 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 11 maja 1912.

L. cz. Firm. 107/12. (7290)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Horodenka.

Brzmienie firmy: „Credit Anstalt in Horodenka registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung", po polsku: „Zakład kredytowy w Horodence, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po rusku: „Zakład kredytowyj w Horodeńci, stowaryszenie zarejestrowane z ohranyczenoju porukoju.

Data statutu: 22 lutego 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: użyczanie kredytu wyłącznie członkom stowarzyszenia i przyjmowanie wkładek oszczędnościowych także od niecz łonków za oprocentowaniem wcelu podniesienia zarobku i gospodarstwa członków, tudzież ożywienia i popierania zmysłu oszczędnościowego.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: Boruch Leib Offenberger, jako dyrektor, i Jankiel Kimmel jako zastępca dyrektora, obaj kupcy w Horodence.

Podpis firmy: (F. Z.) pod wypisaną lub wydrukowaną firmą stowarzyszenia własnoręczny podpis dyrektora, a w jego nieobecności zastępcy dyrektora.

Ogłoszenia: za pomocą plakatów na lokalu stowarzyszenia, na domu urzędu gminnego, na głównych ulicach, na placu targowym w Horodence, a także za pomocą zawiadomienia członków kartkami korespondencyjnemi.

Udziały członków: wynoszą 50 koron dla każdego członka, ilość udziałów nieograniczono.

Odpowiedzialność: do wysokości pięciokrotnej swego udziału.

Data wpisu: 14 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 14 marca 1912.

L. cz. Firm. 127/12 Rg. I. 61 (7781)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru A. wykreślono:

Siedziba firmy: Kozowa.

Brzmienie firmy: „Apteka pod Aniołem Mra Henryka Rosenzweiga w Kozowie.

Przedmiot przedsiębiorstwa: aptekarstwo skutkiem zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: 10 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 25 marca 1912.

L. cz. Firm. 73/12 Stow. II. 1281 (6789)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Przemyślany.

Brzmienie firmy: Towarzystwo eskontowe i kredytowe w Przemyślanach stowarzyszenie zarajestrowane z ograniczoną po ręką.

Data statutu: 30 grudnia 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: udzielanie kredytu członkom i obracanie ich kapitałami w granicach ustawy.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcya: Herman Kahane, Dawid Brandwein i Wolf Kahane jako dyrektorowie

Podpis firmy: (F. Z.) pod wyciśniętą stampilią Towarzystwa umieszczają podpisy członkowie dyrekcyi i do ważności podpisu firmy wystrcza dwóch członków dyrekcyi.

Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Samopomoc" we Lwowie.

Udziały członków: Jeden udział wynosi 100 kor., który może być wpłacony kwartalnemi ratami po 1 kor.

Odpowiedzialność: ograniczona do pięciokrotnej wysokości deklarowanych udziałów.

Data wpisu: 2 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 23 lutego 1912.

L. cz. Firm. 168 Stow. I. 379 (7412)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Brzeżany.

Brzmienie firmy: Miejskie Towarzystwo oszczędności i zaliczek w Brzeżanach stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi wystąpił Józef Wiszniewski.

2. Członek dyrekcyi wybrany: Mikołaj Biłyk, jako sekretarz.

Data wpisu: 4 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 1 maja 1912.

L. cz. Firm. 608 Stow. II. 331 (7728)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Płazów.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Płazowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Jan Stojak, Ludwik Herda, Jan Kasparski.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: ponownie ks. Jan Stojak i Ludwik Herda, a nadto Błażej Firmus rolnik z Rudy różanieckiej.

Data wpisu: 4 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 29 marca 1912.

L. cz. Firm. 200/12 Stow. II. 170 (6908)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Januszkowice.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Januszkowicach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Członkowie zarządu wystąpili: Michał Spicha zastępca przełożonego, Józef Rigos członek.

Członkowie zarządu wybrani: Jan Uram, zastępca przełożonego, Kazimierz Gajewski, rolnik w Januszkowicach i Józef Serwiński rolnik w Opacionce, jako członkowie.

Data wpisu: 20 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 11 maja 1912.

L. cz. Firm 145/12 Stow. I. 1 (6946)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Sanok.

Brzmienie firmy: Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku, stow. zarejestr. z ogr. poręką.

Zmiana § 9 statutu Treści zmienionego paragrafu statutu nie ogłasza się, gdyż nie zawiera takich postanowień, które publicznie ogłoszone być mają.

Data wpisu: Sanok, dnia 28 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 27 marca 1912.

L. zc. Firm 126/12 Stow. II. 84 (7113)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych

Siedziba stowarzyszenia: Głogoczów.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Głogoczowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi wystąpił Tomasz Pulchny, zastępca przełożonego zarządu.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: dnia 21 kwietnia 1912 Stanisław Dymek rolnik z Głogoczowa, członkiem zarządu, zaś dotychczasowy członek Mikołaj Sikora, zastępca przełożonego zarządu.

Data wpisu: 6 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 6 maja 1912.

L. cz. Firm. 452/12 Stow. I. 11 (7200)

Obwieszczenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Towarzystwa zaliczkowego i kredytowego w Skałacie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką", dnia 11 kwietnia 1912 wybrano zastępcami członków Dyrekcyi Hillela Stöckla dzierżawcę dóbr w Nowosiółce, Włodzimierza Remezę ck. geometrę ewindencyjnego i Baltazara Zaleskiego budowniczego i właściciela realności w Skałacie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 2 maja 1912.

L. cz. Firm. 561/12 Stow. III. 151 (7590)

Obwieszczenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Towarzystwa wzajemnego kredytu w Strusowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką", („Wechselseitiger Credit Verein in Strusów, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung") dnia 23 stycznia 1912, wybrano dyrektorami Samuela Willnera i Meilecha Amaranta ze Strusowa, a to jednego w miejsce ustępującego dotychczasowego dyrektora Dawida Morgensterna, a drugiego jako czwartego dyrektora.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 20 maja 1912.

L. cz. Firm. 244 Stow. IV. 324 (7190)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba firmy: Krystynopol.

Brzmienie firmy: „Kasa handlowa i przemysłowa w Krystynopolu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką".

Zmiana statutu: Na walnem zgromadzeniu dnia 14 stycznia 1912 odbytem uchwalono zmianę §§ 2, 51 i 56 statutu w brzmieniu, jak odpis protokołu znajdujący się w zbiorze załączników, w szczególności, że udział członka wynosi odtąd 50 kor., a odpowiedzialność członka jest ograniczona do pięciokrotnej wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: 9 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 15 marca 1912.

L. cz. Firm. 551/12 Rg. A. 85 (7592)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru handlowego oddziału A.

Siedziba firmy: Załuże koło Zbaraża.

Brzmienie firmy: Maurycy Roniger i Ska.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dzierżawa browaru w Załużu.

Forma spółki: spółka handlowa jawna od 1 stycznia 1911.

Spólnicy (G.): Maurycy Roniger i Mina Roniger właściciele realności w Zbarażu

Uprawniony do zastępstwa: wyłącznie Maurycy Roniger.

Podpis firmy (F. Z.): brzmienie firmy wypisane przez MaurycegoRonigera.

Dzień wpisu: 22 maja 1912

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 20 maja 1912.

Amortyzacye.

L. cz. T. 41/12 (2) (7192 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Hermana Ochsa we Lwowid, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych weksli, a to:

I. weksli z daty Lwów 17 grudnia 1911 na kwotę 3000 kor. płatnego 17 kwietnia 1912, wystawionego i żyrowanego przez Samuela Kornmana we Lwowie, akceptowanego zaś przez Mosesa Spindla w Kałuszu.

II. weksla z daty Lwów 20 grudnia 1911 na kwotę 3000 kor., płatnego 20 kwietnia 1912, wystawionego przez Herscha Lauterbacha we Lwowie, zaś akceptowanego przez Izaka Safrana w Przemyślanach.

III. weksla z daty Lwów 21 grudnia 1911 na kwotę 4000 kor., płatnego 21 kwietnia 1912, wystawionego i żyrowanego przez Samuela Kornmana we Lwowie, zaś akceptowanego przez firmę „Brandstetter i Spka" we Lwowie.

IV. weksla z daty Lwów 21 grudnia 1911 na kwotę 3000 kor., płatnego 21 kwietnia 1912, przez Samuela Kormana wystawionego i żyrowanego zaś przez firmę „Majer et Markus Karl" we Lwowie akceptowanego.

V. weksla z daty Lwów 21 grudnia 1911, na kwotę 3000 kor., płatnego dnia 21 kwietnia 1912, przez Leibę Bera Gottesmana wystawionego przez Herza Lauterbacha żyrowanego zaś przez Majera Risza w Strzeliskach nowych akceptowanego.

VI. weksla z daty Lwów 23 grudnia 1911 na kwotę 5000 kor., płatnego dnia 23 kwietnia 1912 przez firmę „Schütz i Chajes" we Lwowie, wystawionego i żyrowanego zaś przez Alberta Szkowrona we Lwowie akceptowanego.

VII. weksla z daty Lwów 1 stycznia 1912 na 3000 kor., płatnego 1 maja 1912 przez Hersza Lauterbacha we Lwowie, wystawionego i żyrowanego zaś przez W. Polańskiego w Rudnikach akceptowanego.

VIII. weksla z daty Lwów 1 stycznia 1912 na kwotę 2000 kor. opiewającego, dnia 1 maja 1912 przez Adama Bogusza wystawionego, zaś przez Ozyasza Karawana w Busku akceptowanego

IX. weksla z daty Sambor 1 grudnia 1911 na kwotę 2000 kor., płatnego dnia 1 maja 1912 przez Filipa Sandauera we Lwowie wystawionego i żyrowanego, zaś przez dr. Efroima Menkesa w Samborze akceptowanego.

X. Weksla z daty Lwów 29 listopada 1911 na 2000 kor., płatnego 29 kwietnia 1912, przez Samuela Sommera we Lwowie wystawionego, przez Herza Lauterbacha żyrowanego, zaś przez Herscha i Leę Gottliebów w Kiernicy akceptowanego.

XI. weksla z daty Lwów 20 grudnia 1911 na kwotę 2000 kor. opiewającego, płatnego 20 kwietnia 1912 przez Herza Lauterbacha we Lwowie, wystawionego zaś przez Herscha i Sarę Schattner w Mikołajowie akceptowanego.

XII. weksla z daty Lwów 20 grudnia 1912 na kwotę 2000 kor., płatnego 20 kwietnia 1912 przez Samuela Kornmana we Lwowie wystawionego i żyrowanego, zaś przez Cesylę Lewin, Samuela Lewin i Samuela Glas we Lwowie akceptowanego.

Posiadacza powyższych weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia wydania niniejszej uchwały t. j. od 7 maja 1912, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 7 maja 1912.

L. cz. T. 58/12 (1) (7997 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Izaka Bombacha i tow. wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla wystawionego przez bp. Józefa Bombacha, akceptowanego przez Basię Halpern, na 200 kor. opiewającego i płatnego 1 marca 1911.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. T. 51/12 (2) (8002 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Michała Grochowicza w Gródku Jagiellońskim wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Kasy Oszczędności w Gródku Jagiellońskim Nr. 3870 na 1700 kor. i na nazwisko „Michał Grochowicz" opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu książeczka ta za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. T. 44/12 (2) (8259 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Herscha Wolfa Mehrera wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu zastawniczego Banku krajowego Nr. 1548 na zastawione w tymże Banku dwa zapisy dłużne austr. Zakładu kredytowego ziemskiego I. Emisyi Ser. 3191 Nr. 59 i Ser. 3553 Nr. 66.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 28 maja 1912.

L. cz. Nc. IV. 43/11 (2) (8224 2—3)

Edykt.

Na prośbę Hendli z Windów Kleinhändler dozwolono ts uchwałą z dnia 30 czerwca 1911 L. cz. IV. 43/11 na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego wierzytelności 140 złr. zaintabulowanej na karcie C. realności lwh. 491 ks. gr. gm. Dąbrowa objętej umysłowo chorego Mozesa Winda w połowie i 1/12 części (P. 126/10) Chaji 1-o Leuchterowej, 2-o Silberbergowej, Feigi Leuchter, Seftli Löwi, Hendli Kleinhändlerowej własnej, jako na karcie ubocznej na rzecz Eisiga Sterna (L. 510 podano 2 lutego 1847) na zasadzie wyroku kompromisarskiego prawo zastawu dla sumy sto czterdzieści złr. na rzecz Eisiga Sterna intabuluje się.

Wzywa się zatem tych wszystkich, którzy sobie roszczą prawa do tej wierzytelności aby go zgłosili w tut. sądzie najdalej do dnia 30 listopada 1912, gdyż w przeciwnym

razie po bezowocnym upływie tego czasokresu zostanie dozwolona amortyzacya prawa zastawu ciążącego dla tejże wierzytelności, tudzież wykreślenie tego prawa zastawu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dąbrowa dnia 30 czerwca 1911.

L. cz. T. 53/12 (1) (8110 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Herscha Grünschlaga, kupca w Mikołajowie n/D., wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla wystawionego dnia 31 października 1911 płatnego 30 kwietnia 1912, akceptowanego przez Bernarda i Pinkasa Weinsteinów.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 29 maja 1912.

L. cz. T. II 4/12 (1) (8237 2—3)

Edykt.

Na wniosek Osiasa Bocka kupca w Głogowie przez adw. dr. Herzhafta w Rzeszowie, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do weksla z daty:

Głogów am 10 Juli 1908 — Für 600 Kronen, Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die des Herrn Mendel Rebhun die Sume Sechshundert Kronen den Wert erhalten und stellen in auf Rechnung Bericht Herrn Osias Bock und Frau Feiga Leia Weichselbaum in Głogów-Eisig Weichselbaum m p, Osias Bock m. p, Feiga Leia Weichselbaum mp, który to weksel z posiadania właściciela Osiasa Bocka zaginął i wzywa się edyktem posiadacza powyższego weksla, aby go w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktem w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" w tut sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu weksel ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 15 czerwca 1912.

L. cz. Nc. III. 383/12 (3) (8088 2—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Józefa Steinberga, kupca w Stryju wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu zastawniczego z 17 października 1910 Nr. 39 na okaziciela opiewającego, a przez Towarzystwo handlowo kredytowe w Stryju, stow. zarej. z ogr. poręką wystawionego.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu wymieniony dokument za nieistniejący uznany zostanie

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Stryj, dnia 30 kwietnia 1912.

L. cz. T. V. 12/12 (3) (8010 2—3)

Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Jana Junika z Majdanu golczańskiego.

Jan Junik syn Jana i Weroniki urodzony w Majdanie golczańskim na dniu 30 października 1890 zginął w jednej z kopalń w Ameryce północnej i jak stwierdzają naoczni świadkowie wypadku, pogrzeb wspomnianego Jana Junika odbył się w Ameryce na dniu 6 marca 1910.

Urzędowe poświadczenie śmierci nie może być dostarczonem.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Jan Junik poniósł śmierć, przeto na prośbę matki tegoż Weroniki 1-go Junik, 2-go Hodor z Majdanu galczańskiego wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora p. dr. Braunfelda adw. w Rzeszowie aż do dnia 1 grudnia 1912 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 1 czerwca 1912.

Spadki.

L. cz. A. V. 67/11 (7) (8147 1—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu ogłasza, że dnia 5 lutego 1911 w Jastrzębkowie zmarł Iwan Stecura s. Kuźmy, pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanowił dziedzicami dzieci swoje.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Michała i Iwana Stecurów nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Fedkiem Stecurą ustanowionym dla nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Szczerzec, dnia 8 maja 1912.

L. cz. A. 17/11 (8) (7980 1—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że dnia 24 grudnia 1910 w Wołcstkowie zmarła Mareyanna vel Maryanna z Bilewiczów Swiętalska pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Heleny zam. Sikora nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Janem Sikorą z Zagród ustanowionym dla nieobecnej jak wyżej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Sądowa Wisznia, dnia 23 maja 1912.

L. cz. A. 11/12 (8047 1—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach ogłasza, że dnia 14 grudnia 1911 w Dunajowie zmarł Stefan Car bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, a do spadku między innemi konkuruje z ustawy jego córka Justyna Mísków.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Justyny Mísków nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Franciszkiem Szelewskim z Przemyślan ustanowionym dla nieobecnej.

Przemyślany, dnia 4 maja 1912

L. cz. A. XII. 150/12 (2) (8243)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Krakowie ogłasza, że dnia 9 lutego 1909 we Wiedniu zmarł Maciej Szewczyk bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Maryanny Szewczyk, jako dziedziczki nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Franciszkiem Wajdą ustanowionym dla nieobecnej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XII.
Kraków, dnia 21 maja 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1912 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{45}}$, 7^{25}, **8^{50}**, 10^{05}, 1^{10}*), **1^{30}**, **2^{00}**§), 5^{40}, $7^{\underline{25}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{50}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.
†) z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.

Z Podwołoczysk: 7^{20}, 11^{30}, **1^{50}**§), **2^{15}**, 5^{30}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{05}}$**, 5^{15}††), $5^{\underline{45}}$†), 7^{40}, $10^{\underline{25}}$*) **1^{55}**, 5^{52}, **$6^{\underline{26}}$**, $9^{\underline{34}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{28}, 11^{40}, 4^{25}, $6^{\underline{45}}$, $10^{\underline{19}}$§), $11^{\underline{00}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{50}, 9^{55}, 2^{10}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{10}, 1^{25}, $7^{\underline{57}}$

Z Jaworowa: 8^{12}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 10^{01}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze":

Z Podwołoczysk: 7^{01}, $11^{\underline{11}}$, **1^{36}***), **2^{00}**, 5^{10}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $6^{\underline{29}}$*), $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Ze Stojanowa: 9^{42}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków":

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $6^{\underline{11}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{40}}$, **8^{22}**, 8^{35}, **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{45}*), 5^{46}†), $6^{\underline{05}}$, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Mszany.

Do Podwołoczysk: 6^{10}, 10^{35}. **2^{16}**§), **2^{27}**, 2^{50}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{12}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{50}}$**, 6^{10}, **9^{15}**. 9^{37}, **2^{25}**, 3^{05}*), $6^{\underline{28}}$†), $7^{\underline{58}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 6^{00}, 7^{30}, 10^{02}§), 1^{45}, $6^{\underline{50}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{58}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{35}, 2^{21}, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, 5^{45}

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}.

Do Stojanowa: 7^{55}, 5^{20}

z dworca „Lwów-Podzamcze":

Do Podwołoczysk: 6^{25}, 10^{55}, **2^{29}***), **2^{42}**, 3^{07}†), $9^{\underline{01}}$, $11^{\underline{30}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{21}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Do Stojanowa: 8^{12}, 5^{38}.

z dworca „Lwów-Łyczaków":

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{40}*), 5^{36}, $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}
codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{29}, 11^{00}, 3^{42}, 5^{17}, $9^{\underline{30}}$
od 1 maja do 30 września $7^{\underline{43}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{40}
od 1 maja do 31 maja 3^{42}, $9^{\underline{30}}$

Z Janowa:
codziennie: od 1 maja do 30 września 1^{11}, $9^{\underline{10}}$
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września $10^{\underline{10}}$

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{02}
codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{22}, 10^{05}, 2^{35}, $6^{\underline{31}}$, $8^{\underline{35}}$
od 1 maja do 15 września 4^{21}
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{30}
od 1 maja do 31 maja 2^{35}, $8^{\underline{35}}$

Do Janowa:
codziennie: od 1 maja do 30 września 10^{15}, 3^{03}
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 1^{26}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września 2^{40}

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczorem do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.
Pociąg pospieszny, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{16} po południu do Podwołoczysk, odjeżdża z peronu 2, schody II.
Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{50} po południu do Krasnego, odjeżdża z peronu położonego tuż za halą na wschód, wejście przez schody IV., peron 4.
Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{35} po południu do Brzuchowic, odjeżdża z peronu 3, schody III.

DROBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Asnyka 7, II. piętro, 3 albo 4 pokoje z przynależnościami — balkon, elektryka **Tanio do wynajęcia od 1 lipca 1912.** Wiadomość tamże, parter na prawo.

Fortepian pierwszorzędnej firmy — mignon, model najnowszy krzyżowy, pełne piękne tony. Tanio sprzedam, Ruska 3.

Pokoje umeblowane i wspólne dla panów, czysto utrzymane. Gotowe zawsze. Ruska 3.

Technik poszukuje jakiegokolwiek zajęcia lub lekcyi na lipiec, sierpień i wrzesień w Galicyi lub zagranicą za utrzymanie i skromne wynagrodzenie. Łaskawe zgłoszenia pod: **„Edward U. Technika, Lwów“.**

BRZUCHOWICE

POD LWOWEM.

Do sprzedania w pięknem położeniu między lasami szpilkowymi około 7 morgów gruntu. Dom mieszkalny w bardzo dobrym stanie, 4 pokoje, weranda oszklona, kuchnia, piec piekarski, dwie piwnice: murowana i drewniana, stajnia, wozownia, dwie szopy, chlew, kurnik, w części kryte blachą. Źródła na własnym gruncie. Sad założony. Łąka, grunta orne i pod warzywa. Przeszło 200 drzew sosnowych nadających się na materyał budowlany. Odpowiednie na zakład leczniczy. Bliższa wiadomość: **Lwów, ul. Czarnieckiego 12 w zarządzie drukarni od g. 2 — 4 po południu lub w miejscu Nr. d. 210.** Obok willi WP. dr. Bałłabana.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana Dąbrowskiego
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez korespondencyę.

Niemirów.

Zakład kąpielowy siarczano-solno-alkaliczny i wodoleczniczy. Wskazania: **reumatyzm, artretyzm, skrofuły, choroby skórne, nerwowe, kobiece.**
Nowo otworzone: sale hydropatyczne, łazienki centralnie ogrzewane, wykwintne kabiny I. i II. klasy, tudzież borowinowe.
Pierwszorzędna restauracya.
Przy obecnych ciężkich czasach **niezwykła taniość.**

Kawy

najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po kor. 1·80, 1·92, 2·—, 2·08 i 2·16 za pół klgr. poleca

handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

Rachunkowość.

Podręcznika do nauki rachunkowości według wykładów Klusik-Orzechowski, wyszło już z druku 18 zeszytów. — Tak te, jak i dalsze zeszyty nabywać można u wydawcy Aleksandra Ściborskiego, Lwów, ul. Chorążczyzny l. 16.

Pięćdziesiąty trzeci rok istnienia.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska.

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiace ilustracyj rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1912 zamieści najnowszą powieść **Wł. St. Reymonta** p. t.:

„Rok 1794“ (czasy Kościuszkowskie).

Bolesława Prusa: **„PRZEMIANY“.**

Premia nadzwyczajna „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“

1912. — „Sybir, Wizye Przeszłości“ — 1912.

(SERYA II.)

Album Kartonów KONSTANTEGO GÓRSKIEGO

na tle życia wygnańców syberyjskich.

Ciekawe powieści **12 tomów ilustrowanych** poświęconych najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym, w ciągu roku **zupełnie bezpłatnie.** Każdy tom suto ilustrowany Komplety z lat 1910 i 1911 dla prenumeratorów „Tygod. Illustr.“ tylko kor. 10·—, w oprawie kor. 16·—. W r. 1912 **Ciekawe powieści** drukować będą: **Elizy Orzeszkowej** „I pieśń niech zapłacze“; **Al. Dumasa** (ojca) „Sprzysiężeni“; **W. Karczewskiego** „W Wielgiem“; **Wincentego Rapackiego** „Hanza“; **Adama Krechowieckiego** „Szary Wilk“; **Wołodego Skiby** „Siedmioletnia wojna“; **Karola Dickensa** „Magazyn starożytności“; **Erckmana Chatriana** „Daniel Rock“; **Z. Kaczkowskiego** „Żydowscy“. — — — — — — —

WARUNKI PRENUMERATY:

WE LWOWIE:				W GALICYI z przesyłką pocztową:			
kwartalnie	6·80 kor.,	z oprawą książek	8·30 kor.	kwartalnie	7·20 kor.,	z oprawą książek	8·70 kor.
półrocznie	13.60 kor.,	„ „	16·60 kor.	półrocznie	14·40 kor.,	„ „	17·40 kor
rocznie	27·20 kor.,	„ „	33·20 kor.	rocznie	28·80 kor.,	„ „	34·80 kor.

Numera okazowe i prospekty bezpłatnie.

Prenumeratę przyjmują: Administracya „Tygodnika Illustrowanego“ we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.

Dr. Stanisława Warmskiego

PRAWO KOBIET W PAŃSTWIE AUSTRYACKIEM

zbiór

Ustaw i rozporządzeń ustawodawstwa austr. dotyczących kobiet w porównaniu z prawem francuskiem i niemieckiem.

Do nabycia w biurze dzienników

Stan. Sokołowskiego we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Cena 1 kor. Z przesyłką pocztową 1 kor. 45 hal.

Telefon 452. Telefon 452.

Adres telegraficzny: „STADTBUREAU“.

Ważne dla wyjeżdżających.

BIURO MIASTOWE

c. k. kolei państwowych

we Lwowie, Pasaż Hausmanna 9.

WYDAJE bilety zestawialne (Rundreise) do wszystkich miast w Europie z 60, 90, 120, dniową ważnością z opustem 20% we Włoszech, Francyi i Szwajcaryi, również bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich zagranicznych miejscowości kąpielowych z ważnością 45 dni.

Powyższe bilety mają to udogodnienie, iż przerywać można jazdę we wszystkich miejscowościach bez zgłaszania u naczelnika stacyi.

CELEM UNIKNIĘCIA ŚCISKU przy kasie na stacyi kolei i złodziei kieszonkowych, biuro sprzedaje także **bez żadnej dopłaty t. j. w tej samej cenie co kasy kolejowe,** zwykłe bilety jazdy tak zwane kartonowe w jednym kierunku, do wszystkich miejscowości w Galicyi, Bukowinie i do większych miast zagranicznych n. p. Wrocław, Poznań, Berlin, Kołobrzeg, Zoppoty, Frankfurt a/M., Bad Salzbrunn, Budapeszt, Abbazia, Wenecya, Medyolan, Nizza, Cannes i t. p. Kartonowe bilety nabywać można także o jeden dzień wcześniej.

Uwzględnia się zniżki kolejowe, legitymacye urzędnicze i bilety wojskowe po za służbą.

ASYGNATY do wozów sypialnych »Europejskiego Towarzystwa międzynarodowego« do wszystkich pociągów w kraju i zagranicą, zamawiać można listownie albo telegraficznie. Przy zamówieniu należy podać dzień wyjazdu, numer pociągu i rodzaj miejsca, damskie czy też męskie i gdzie się wsiada.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO Lwów, pasaż Hausmana 9.

„Osobliwości świata widzialnego i niewidzialnego“

napisał profesor uniwersytetu dr. M. Perty. Treść: Sympatya i antypatya. Artystka prześladowana z za grobu. Chłopiec który czuje nieprzezwyciężony wstręt do pieniędzy. Cały świat olbrzymim szpitalem. Dostojeństwo Duchowe. Czytanie w sumieniach ludzkich. Lunatycy. Dama która słyszy i widzi sercem. Działania magiczne. Fizyologiczne cudo. Elektryczna pani. Elektryczne dziecko. Halucynacye narodowe. Ludzie jako bańki mydlane. Brak zatrudnienia skraca życie. Ludzie którzy bardzo długo żyją. Ludzie którzy nic nie jedzą i nigdy nie śpią. Ludzie którzy przechodzą przez zamknięte drzwi i przez ściany. Ludzie którzy liżą mury i połykają kamienie. Ludzie którzy umierają z przyjemnością. Ludzie którzy zabijają wzrokiem. Pachnący ludzie. Mania samobójcza dziewcząt. Mazzini o ideałach. Mowa powszechna. Muzyka w główce umierającego dziecka. Osobliwa muzyka na ostatnie urodziny poety. Osobliwy śpiew przy śmierci szlachetnej ziemianki. Panienka zbudzona z letargu. Pręt do poszukiwania podziemnych wód i pokładów metalowych Przepowiednie i przeznaczenie. Sen. Skutki imaginacyj. Ślepy profesor wykłada optykę i objaśnia w nocy stan gwiazd na niebie. Świat jest pełen cudów. Szczególna wrażliwość. Wzajemne oddziaływanie duszy i ciała. Zmysł centralny. Zjawiska u umierających. Zwłoki ludzkie które pachną i nie psują się. Z pamiętników sławnej artystki. Staruszek który robił sobie nadzieję, że będzie mógł żyć wiecznie. Serce nie sługa, nie zna co to pany. Ostatni sen turysty. Wskrzeszanie umarłych. Królowie, którzy istnieją jeszcze tylko na tapetach. Hrabina która nie znosi widoku swoich dzieci. Ludzie którzy żyją samym zapachem. I t. d., i t. d.

Cena za gotówkę K. 2·10, za pobraniem 2·55. — Do nabycia w biurze S. SOKOŁOWSKIEGO we Lwowie, pasaż Hausmana 9.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcye międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909

poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOŁOWSKI Lwów, pasaż Hausmana.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.